

**TURISTINIS MARŠRUTAS
PRIEINAMAS VISIEMS
TOURIST ROUTE ACCESSIBLE TO ALL
TOURISTISCHE ROUTEN
ZUGÄNGLICH FÜR ALLE
ТУРИСТИЧЕСКИЙ МАРШРУТ
ДОСТУПЕН ДЛЯ ВСЕХ**

**LIETUVA
LITAUEN
LITHUANIA
ЛИТВА**

Lietuva iš daugelio Europos valstybių išsiskiria kultūros paveldu ir natūraliais gamtos turtais: architektūros objektais, dvarais, tradicijomis ir žaliuojančiais miškais bei piliakalniais. Visa tai sukuria unikalią ir vaizdingą Lietuvos kultūrą.

Leidiny „Turistiniai maršrutai prieinami visiems Lietuvoje“ skirtas skleisti žinias apie paveldą ir laisvalaikio praleidimo galimybes, prieinamas visoms visuomenės grupėms. Istorinio pažinimo ieškantiems keliautojams pateikiama vertinga informacija apie 15 kultūros paveldo objektų bei juose teikiamas paslaugas, o svarbiausia – apie galimybes lankyti juose žmonėms su judėjimo negalia, senjorams bei visiems, kas domisi patogesniu prieinamumu.

Leidinyje aprašomi 3 maršrutai Vilniaus, pietų Dzūkijos bei Pajūrio regionuose. Keliaudami rekomenduojamais maršrutais, neabejotinai patirsite nepamirštamų įspūdžių, praplėsite akiratį ir sužadinsite norą dar daugiau pamatyti bei atrasti.

Lithuania is distinguished in Europe countries by its cultural heritage and natural treasures. We are famous for our, green forests, unique sightseeing areas and architectural objects that are included into the lists of protected natural and cultural world heritage sites. All together they create a unique and picturesque culture of Lithuania.

In Lithuania there is an attitude that cultural heritage, art and nature objects are not accessible to the needs of people with disabilities, therefore, people with disabilities are rarely seen in museums or places of tourist attractions. We call to discover our country.

The publication "Tourist Routes Accessible to Everyone in Lithuania" is created to raise awareness about heritage, art, and leisure opportunities, which are accessible to all sections of society, including people with disabilities and the elderly.

Litauen unterscheidet sich von mehreren europäischen Staaten durch das Kulturerbe und die natürlichen Naturschätze: Architekturobjekte, Höfe, Traditionen und begrünte Wälder und Hügel. Das Alles bildet die einzigartige und malerische litauische Kultur.

Die Auflage „Touristische Routen sind für alle in Litauen zugänglich“ ist für die Verbreitung der Information über das Erbe und die Möglichkeiten der Freizeitaktivitäten, die für alle Gesellschaftsgruppen zugänglich ist, geeignet. Für die Reisenden, die historische Kenntnisse suchen, wird die wertvolle Information über 15 Objekte des Kulturerbes und die dort erbrachten Leistungen und das Wichtigste – über die Möglichkeit diese von den Menschen mit Bewegungsbehinderungen und Senioren und von allen, die sich für den bequemeren Zugang interessieren, besucht zu werden, zur Verfügung gestellt.

In der Auflage werden 3 Routen in Region Vilnius, Südliches Dzukija und Küstengebiet beschrieben. Wenn Sie die empfohlenen Routen reisen, erleben Sie sicherlich unvergessliche Eindrücke, erweitern den Gesichtskreis und erwecken den Wunsch, noch mehr zu sehen und finden.

Литва из многих европейских стран отличается своим культурным наследием и природными объектами: архитектурными объектами, включенными в важнейшие глобальные списки охраняемых объектов и культурного наследия, зелеными лесами и уникальными природными территориями. Все это создает уникальную и живописную культуру Литвы. Мы должны гордиться, и мы должны это делать.

Преобладающее мнение заключается в том, что объекты культурного наследия, искусства и природы в Литве не адаптированы к потребностям людей с ограниченными возможностями, поэтому людей с ограниченными возможностями редко можно встретить в музеях и туристических достопримечательностях. Поэтому возникла необходимость вновь открыть для себя свою страну.

Публикация «Туристические маршруты доступны для всех в Литве» предназначен для распространения знаний о наследии и искусстве, возможностей для отдыха, доступных для всех групп населения, включая людей с ограниченными возможностями и пожилых людей.

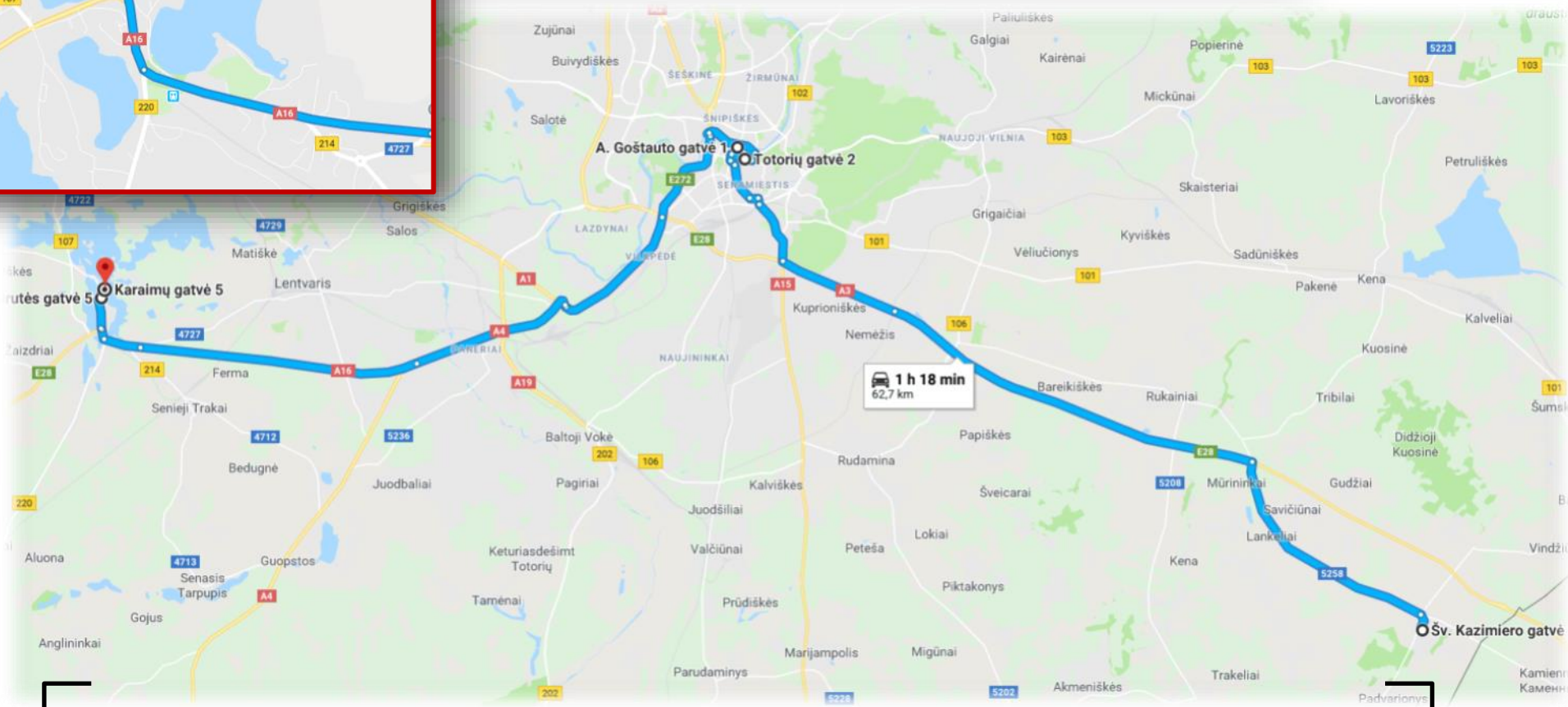
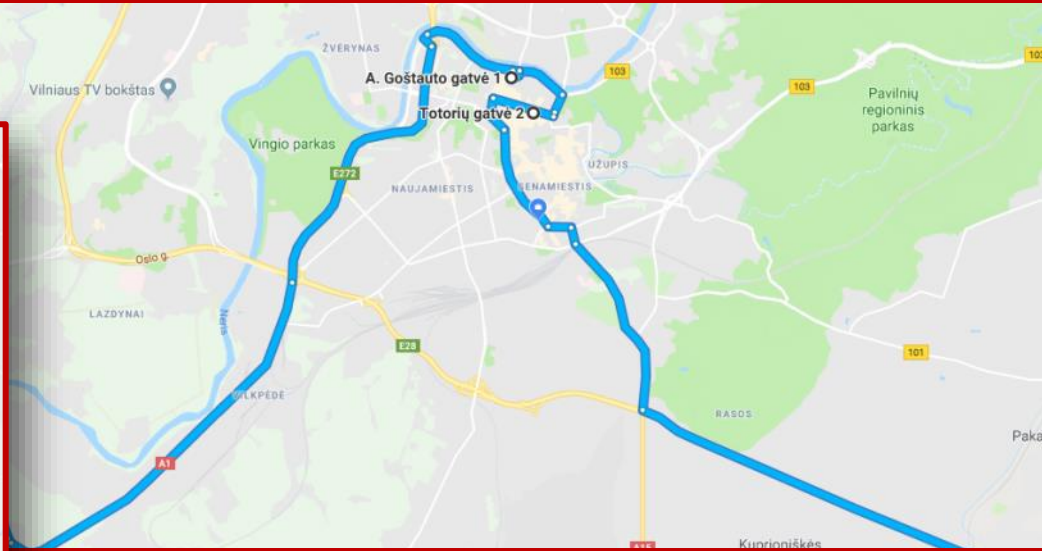
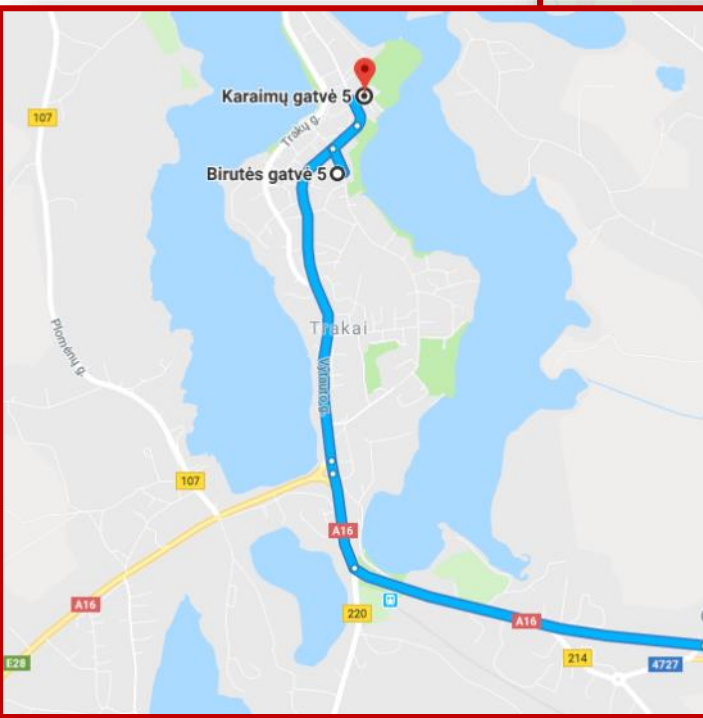
LT	EN	DE	PU	
Vilniaus regiono maršutas	Vilnius region rout	Route Die Regionalstrecke von Vilnius	Маршрут в Вильнюсском регионе	5
Medininkų pilis	Medininkai Castle	Burg Medininkai	Мядининкайский замок	7
Lietuvos banko pinigų muziejus	Money Museum of Lithuania Bank	Das Geld-museum der Litauischen Bank	Музей денег при Национальном банке Литвы	9
Vytauto Kasiulio dailės muziejus	Vytautas Kasiulis art museum	Kunstmuseum von Vytautas Kasiulis	Художественный музей Витаутаса Касюлиса	11
Trakų istorijos muziejaus Sakralinio meno ekspozicija	Trakai History Museum Exhibition of Liturgical Art	Das Museum der Geschichte von Trakai, Die Ausstellung der sakralen Kunst	Тракайский исторический музей, выставка сакрального искусства	13
Trakų Švč. Mergelės Marijos Apsilankymo bazilika	Trakai Basilica of the Visitation of the Blessed Virgin Mary	Basilika der Heimsuchung der allerseligsten Jungfrau Maria von Trakai	Базилика Явления Пресвятой Девы Марии в Тракай	15
Pietų Dzūkijos maršutas	South Dzukija route	Route Die Regionalstrecke von Dzukija	Маршрут в регионе Южной Дзукии	17
Liškiavos bažnyčios ir vienuolyno ansamblis	The ensemble of Liškiava church and monastery	Das Ensemble der Kirche Liškiava und des Klosters	Ансамбль костёла и монастыря в Лишкаве	19
Druskininkų miesto muziejus	The museum of Druskininkai town	Das Museum der Stadt Druskininkai	Музей города Друскининкай	21
Karlo Dineikos sveikatingumo parkas	Wellness park of Karolis Dineika	Karolis Dineika Wellnesspark	Оздоровительный парк Каролиса Динейки	23
Druskininkų gydykla	Health Resort Druskininkai	Kureinrichtung in Druskininkai	Друскининкайская лечебница	25
Veisiejų regioninio parko direkcijos lankytojų centras	Visitors' Centre of Veisiejai Regional Park	Das Zentrum der Besucher des Regionalparks Veisiejai	Центр посетителей Вейсейяйского регионального парка	27
Leipalingio dvaro sodyba	Leipalingis Manor house	Der Schloß des Landgutshof Leipalingis	Дворец Лейпалингского поместья	29
Pajūrio regiono maršutas	Seaside Route	Küstenregion Route	Приморский маршрут	31
Šilutės Hugo Šojaus muziejus	Šilutė Hugo Scheu Museum	Šilutė Hugo Scheu Museum	Музей Хьюго Шоа в Шилуте	33
Lietuvos jūrų muziejus	Lithuanian Sea Museum	Litauisches Meeresmuseum	Литовский морской музей	35
Palangos gintaro muziejus	Palanga amber museum	Das Bernsteinmuseum in Palanga	Палангский музей янтаря	37
Palangos Kurhauzas	Palanga Kurhaus	Kurhaus in Palanga	Палангский Курхаус	39

Simbolių paaiškinimai

	Dėl apsilankymo būtina susitarti iš anksto Visiting must be arranged in advance Besuch nach Vorabsprache Визит должен быть согласован заранее
	Pastatą galima apžiūrėti tik iš išorės The building can be viewed only from outside Das Gebäude ist nur von Außen zu besichtigen Здание можно осмотреть только снаружи
	Lankymui pritaikyta tik dalis pastato Only part of the building is adapted for visitors Für den Besuch angepasster Teil des Gebäudes Только часть здания адаптирована для посещения
	Lankytis galima tik su pagalba Visiting is possible only with assistance Besuch ist nur mit Hilfe möglich Посещение возможно только с помощью
	Universaliai pritaikyta lankytis visiems Accessible For all Universell angepasst für alle Беспрепятственно доступно для всех
	Yra neįgaliųjų automobilių parkavimo vietos Parking spaces for people with disabilities Es gibt Parkplätze für die Behinderten Места для стоянки автомобилей маломобильных людей
	Nelygus grindinys/akmenys/smėlis/žvyras Uneven pavement/ stones/sand/gravel Unebener Boden/Steine/Sand/Kies Неровная мостовая/камни/песок/гравий
	Neįgalesiems pritaikytas atskiras įėjimas Separate entrance adapted for people with disabilities Für die Behinderten angepasster einzelner Eingang Отдельный вход адаптирован для маломобильных людей
	Prie įėjimo įrengtas pandusas/nuovaža Ramp/loading ramp at the entrance Am Eingang eingerichtete Rampe/Laderampe У входа установлен пандус/ скат
	Status pandusas, nuolydis pastato išorėje Steep slope/ramp outside the building Starke Gefälle / Rampen außerhalb des Gebäudes Крутой уклон/пандус вне здания
	Prie įėjimo yra daugiau nei vienas laiptas More than one step at the entrance Am Eingang gibt es mehr als eine Stufe У входа есть более чем одна ступенька
	Siauros durys Narrow doors Schmale Tür Узкая дверь

Symbols explanations Symbole Erklärungen Обозначения символов

	Sunkiai varstomos durys Door is hard to open Tür, die schwer zu öffnen ist Тяжело открывающаяся дверь
	Aukšti slenksčiai tarpduryje/pastato viduje High thresholds in the doorway/inside of the building Hohe Schwellen zwischen der Tür/im Inneren des Gebäudes Высокие пороги в дверном проеме/ внутри здания
	Nuožulnis keltuvas Platform stair lift Schrägaufzug Наклонный подъемник
	Liftas /Vertikalus platforminis keltuvas Lift / Vertical Platform Lifts Aufzug / Plattform-Senkrechtaufzug Лифт / Вертикальный подъемник
	Laiptinis kopiklis Portable Wheelchair Stair Climber Treppensteiger Лестничный подъемник
	Tualetas pritaikytas neįgalesiems Toilet adapted for people with disabilities Behindertengerechte Toilette Туалет адаптирован для маломобильных людей
	Status lygių pokyčiai pastato viduje Steep level changes inside the building Steile Veränderungen der glatten Ebenen im Inneren des Gebäudes Крутые изменения уровней внутри здания
	Informacija lankytojams pateikta tinkamame aukštyje The information to visitors is provided at the appropriate height Information wird für die Besucher in angemessener Höhe vorgelegt Информация предъявлена на подходящей высоте
	Elektroninė audiogido sistema gestų kalba Electronic audio guide system in sign language Elektronisches System des Audio-Führers auf Gebärdensprache Электронная система аудиогида на языке жестов
	Informacija pateikiama Brailio raštu The information is provided in Braille Information wird in Blindenschrift dargelegt Информация предоставляется в шрифте Брайля
	Informacija pateikiama padidintu tekstu šriftu The information is provided in larger font size Information in vergrößerten Textschrift Текст информации предоставляется в увеличенном шрифте
	Elektroniniai įrenginiai/ igarsinta informacija akiesiems Electronic devices/audio information for blind people Elektronische Anlagen/vertonte Information für die Blinden Электронное оборудование/ озвученная информация для слепых

Vilniaus regiono maršrutas
Vilnius region route

Route Die Regionalstrecke von Vilnius
Маршрут в Вильнюсском регионе

LT

Vilniaus regione, siūloma aplankyti 5 objektus. Maršrutas prasideda vienoje didžiausių gynybinio tipo statinių Rytų Europoje - Medininkų pilyje. XIV a. statytos pilies bokšte – donžone įkurta ekspozicija pasakoja apie pilies ir Lietuvos istoriją. Pasižvalgę po Medininkų apylinkes kelionę tęsite Vilniuje, aplankydami Lietuvos banko pinigų muziejų. Jame susipažinsite su turtinga pinigų istorija, šiandienos ekonominio gyvenimo aktualijomis bei pamatysite vieną iš ypatingiausių muziejaus eksponatų – į pasaulio Gineso rekordų knygą įrašytą didžiausią pasaulyje monetų piramidę. Šalia Žaliojo tilto užsuksite į Vytauto Kasiulio dailės muziejų. Muziejus įsikūręs istoriniame Vilniaus mokslo bičiulių draugijos neoklasicistinio stiliaus rūmuose. Čia veikia nuolatinė dailininko V. Kasiulio kūrybos ekspozicija - Lietuvai dovanotų 950 dailininko kūrinių kolekcija bei asmeninis archyvas. Besigrožėdami miesto architektūra iš Vilniaus keliausite į senąją Lietuvos sostinę – Trakus. Čia aplankykite Trakų istorijos muziejaus Sakralinio meno ekspozicijoje, kuri įrengta buvusio Dominikonų vienuolyno koplyčioje. Čia eksponuojami liturginiai indai, drabužiai, altoriaus reikmenys, religinio siužeto dailės kūriniai. Maršrutas baigiasi Trakų Švč. Mergelės Marijos Apsilankymo bazilikoje, kuri nuo seno garsėja stebuklais apipintu, altoriaus centre esančiu, seniausiu Dievo Motinos paveikslu Lietuvoje. Maršruto Medininkai-Vilnius-Trakai ilgis 62 km.

EN

In Vilnius region, it is proposed to visit 5 objects. The route begins at one of the largest defensive-type buildings in Eastern Europe - Medininkai Castle. The exposition, set up in donzhon, tells about the history of the castle and Lithuania in a castle tower built in the 14th century. After visiting the surroundings of Medininkai, continue your journey in Vilnius, visiting the Money Museum of the Bank of Lithuania. There you will find a rich history of money, current affairs in economic life, and one of the most extraordinary exhibits of the museum - the world's largest pyramid of coins recorded in the Guinness Book of World Records. Traveling towards the Green Bridge you will visit Vytautas Kasiulis Art Museum. The museum is located in the historical building of the Vilnius Society of Science Friends. There is a permanent exhibition of artist V. Kasiulis' art, which consists of 950 works, donated to Lithuania and personal archive. After leaving Vilnius you will go to the old capital of Lithuania - Trakai. Here you can visit Trakai History Museum with the exhibition of Liturgical Art. The exhibition is in the renovated building of the former Dominican monastery (in the territory of Trakai Peninsula Castle). The exhibition contains liturgical pieces, clothes, altar tackle and religious artwork. The route ends in the Trakai Basilica of the Visitation of the Blessed Virgin Mary known for the miraculous painting of the Mother of God, which is the oldest in Lithuania. The length of the route Medininkai - Vilnius - Trakai is 62 km.

DE

In der Region Vilnius wird vorgeschlagen, 5 Objekte zu besuchen. Die Route beginnt bei einem der größten Verteidigungsgebäude in Osteuropa - Medininkai Castle. XIV Jahrhundert Die Ausstellung in Dischon erzählt von der Geschichte der Burg und Litauens, die in einem Burgturm errichtet wurde. Nach dem Besuch der Umgebung von Medininkai, fahren Sie in Vilnius weiter und besuchen das Geldmuseum der Bank von Litauen. Dort finden Sie eine reiche Geschichte des Geldes, aktuelle Ereignisse im Wirtschaftsleben und eines der außergewöhnlichsten Exponate des Museums - die weltweit größte Münzpyramide, die im Guinness-Buch der Rekorde verzeichnet ist. Neben der Grünen Brücke besuchen Sie das Kunstmuseum Vytautas Kasiulis. Das Museum befindet sich im historischen Gebäude des neoklassizistischen Stils der Freunde der Gesellschaft der Wissenschaften von Vilnius. Es gibt eine ständige Ausstellung des Schaffens des Künstlers V. Kasiulis - eine Sammlung von 950 Gemälden aus Litauen und ein persönliches Archiv. Wenn Sie die Architektur der Stadt von Vilnius aus erkunden, reisen Sie in die alte Hauptstadt Litauens - Trakai. Hier besuchen Sie das Trakai Historical Museum bei der Sacred Art Exposition, die sich in der Kapelle des ehemaligen Dominikanerklosters befindet. Liturgische Gerichte, Kleidung, Altarzubehör, Werke religiöser Kunst sind hier ausgestellt. Die Route endet mit Trakai Švč. Die Basilika der Jungfrau Maria, die seit langem für das Gnadenbild des Allmächtigen bekannt ist, das älteste Bild der Gottesmutter in Litauen. Route Medininkai -Trakai ist 62 km lang.

PU

В Вильнюсском регионе предлагается посетить 5 объектов. Маршрут начинается в одном из крупнейших зданий оборонительного типа в Восточной Европе - Медининкайском замке, построенном в 14 веке. Экспозиция, созданная в донжоне, рассказывает об истории замка и Литвы. Побывав в окрестностях Медининкай, продолжайте путешествие в Вильнюс, посетив Музей денег Банка Литвы. Там вы найдете богатую историю денег и одну из самых необычных экспонатов музея - крупнейшую в мире пирамиду монет, записанную в Книге рекордов Гиннеса. Путешествуя к Зеленому мосту, вы посетите художественный музей Витаутаса Касюлиса. Музей расположен в историческом здании Вильнюсского общества приятелей по науке. Постоянная экспозиция искусства художника В. Касюлиса, состоит из 950 работ, подаренных Литве и личного архива. Любуясь архитектурой города, оставьте Вильнюс и отправьтесь в древнюю столицу Литвы – Тракай. Здесь вы можете посетить Исторический музей Тракай с выставкой литургического искусства. Выставка находится в отреставрированном здании бывшего доминиканского монастыря. Здесь экспонируют литургическую посуду, одежду, алтарные принадлежности, произведения изобразительного искусства с религиозными сюжетами. Маршрут заканчивается в Тракайской базилике Посещения Пресвятой Девы Марии, известной чудотворной иконой Божией Матери, который является старейшим в Литве. Протяженность маршрута Мединанкай - Вильнюс - Тракай составляет 62км.

Medininkų pilis

Medininkai Castle

Burg Medininkai

Мядининкайский замок

Šv. Kazimiero g. 2, Medininkų k.
Vilniaus rajonas, Lietuva

aleksandras.krivoseinas@medininkaipilis.lt

+370 5250 5595, +370 6966 0246

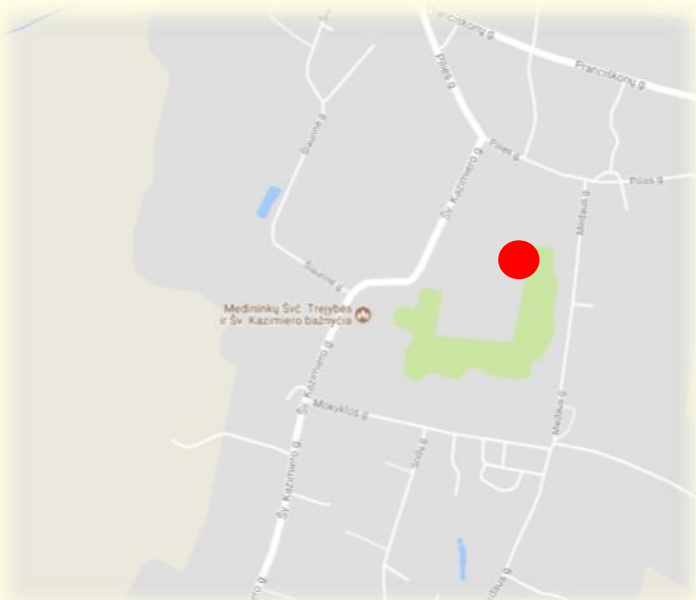
www.medininkaipilis.lt

54.539125, 25.649462

04.01-10.31 III – VII 10:00–18:00
11.01-03.31 III – VII 9:00–17:00

Medininkų pilis - didžiausia Lietuvos gardinio tipo pilis, kurią XIV a. pastatė Vytautas Didysis. Pilis gynė Lietuvos valstybę su sostine Vilniumi nuo galimų antpuolių iš rytų ir pagal savo paskirtį bei konstrukciją laikytina seniausiu pilies tipu Baltijos šalyse. Pilis buvo labai galinga ir naudojama grynai kariniais tikslais: 14-15 m. aukščio sienos, apie 280 šaudymo angų, ketveri įvažiavimo vartai, keturi bokštai. Kai ėmė augti Vilniaus miestas tvirtovės reikšmė tolydžiai menko. XV-XVI a. ją nuniokojo gaisras, po kurio iš tvirtovės liko tik mūrinės pilies fragmentai – gynybinė siena ir pagrindinio bokšto dalis. Tarpukariu, kai Vilniaus kraštas priklausė Lenkijai, Medininkuose buvo atlikti pirmieji paveldosauginiai darbai. II-ojo pasaulinio karo metais pilies kieme veikė koncentracijos stovykla, kurioje buvo kalinami lenkų belaisviai. 1993 m. pradėti donžono atstatymo darbai. 2012 m. atnaujintuose penkiuose pilies bokšto aukštuose įrengtos ekspozicijos, pasakoja apie pilies ir Lietuvos istoriją. Pirmajame aukšte eksponuojami archeologiniai radiniai, patrankos, akmeniniai sviediniai, galima susipažinti su LDK mūro pilimis, realistiškomis kai kurių Lietuvos pilių tapybėmis rekonstrukcijomis, plytomis iš kai kurių, jau nebeegzistuojančių pilių. Antrajame aukšte galima susipažinti LDK XIV-XVIII a. šarvais bei ginkluote. Karybos salę puošia dailininko G. Kazimierėno milžiniškas paveikslas „Žalgirio mūšis. Rūstybės diena“, vaizduojantis vieną svarbiausių LDK įvykių - kelis šimtmečius trukusios Teutonų Ordino ekspansijos sustabdymą. Trečiajame aukšte eksponuojami sidabriniai X-XX a. pagaminti puošnūs Lietuvos meistrų dirbiniai: indai, papuošalai, metaliniai moteriški rankinukai. Vienas rečiausių eksponatų - šiaurės Lietuvoje rastas 2 kg sveriantis sidabrinis žirgo antkaklis. Ketvirtas aukštas paskirtas LR Prezidento Algirdo Mykolo Brazausko medžioklės trofėjų ir medžioklės peilių kolekcijai eksponuoti. Trakų istorijos muziejui padovanojo giminės. Viršutiniame aukšte įrengta reprezentacinė salė iš kurios galima patekti į donžono apžvalgos aikštelę. Įvairių švenčių metu rengiami riterių kovos ir žaidimai, reikalaujantys fizinės jėgos bei sumanumo, lankytojai gali pasimatuoti ir išbandyti baltų ginkluotę, pašaudyti iš lanko, pasimatuoti šarvus.

Burg Medininkai - die größte Burg des Typs der Ummauerung in Litauen. Die Burg wurde in den geschichtlichen Quellen erst im Jahr 1387, in den Beschreibungen der Wege der Kundschafter des Ritterordens erwähnt. In Medininkai gibt es aus dem 14. Jh. erhaltene Fragmente einer gemauerten Burg, und zwar von der Burgmauer und von Teilen des Hauptturms. Zu jener Zeit war Medininkai eine der größten Städte und Verteidigungszentren Litauens. Mit der Annahme des Christentums 1387 wurde auf Anordnung des litauischen Großfürsten Vytautas hier eine der ersten sieben Kirchen gebaut. Im Donjon der Burg Medininkai sind 4 Ausstellungssäle eingerichtet. Im Saal des Erdgeschosses werden Kanonen, Projektile aus Stein, archäologische Funde ausgestellt. Die Besucher werden mit den Mauerschlössern des Großfürstentums Litauens bekannt gemacht. Im Saal des ersten Stockwerks haben die Besucher die Möglichkeit die Bewaffnung des Großfürstentums Litauens aus dem XIV-XVIII Jahrhundert kennenzulernen. Der Saal für militärische Gegenstände werden mit dem Bild des Künstlers Giedrius Kazimierėnas, das er im Jahr 2012 gemalt hat, geschmückt. Im Saal des dritten Stockwerks werden Werke aus Silber aus dem X-XX Jahrhundert ausgestellt. Jeder kann auch selbst im Saal ein Souvenir, das ihm gefällt, herstellen. Im Saal des dritten Stockwerks wird die Kollektion von Jagdtrophäen und Jagdmessern des Präsidenten der RL Algirdas Mykolas Brazauskas ausgestellt, die die Verwandten von A. Brazauskas dem Museum von Trakai geschenkt haben. Im vierten Stockwerk wurde ein Repräsentationssaal eingerichtet. Aus dem vierten Stockwerk gelangt man auf die Aussichtsplattform des Donjons, von hier aus kann man die Umgebung von Medininkai beobachten. In der Burg Medininkai finden traditionelle Veranstaltungen statt: „Die Spiele des Burges Medininkai“, „Die Belagerung des Burges Medininkai“, „Das Fest Rasos in Medininkai“ etc. In der Burg werden auch verschiedene Edukationsprogramme organisiert.

Medininkai Castle - it is the largest enclosure type castle in Lithuania. Fragments of Medininkai brick castle built in the 14th century – the extant sections of the defence wall with tower remnants, and moats with ramparts – give a good idea of the defence architecture of Lithuania in the Middle Ages. At that time Medininkai was one of the largest towns and defence centres of Lithuania. The plan of the castle has survived till the present day without essential changes. A square courtyard covers the space of 1,85 hectares; together with two wide fossae and two ramparts its space is 6,5 hectares. The upper part of the defensive wall did not survive; the wall was from 14 to 15 metres in height and had approximately 280 arrow loops. The length of the wall totalled 563 metres. The castle had 4 gates and towers. The main tower (donjon), about 30 metres high, was used for residential quarters. Medininkai Castle donjon has 4 exposition halls. Cannons, stone shells, and archaeological finds are presented in the hall on the first floor. Visitors are introduced to the brick castles of the Lithuanian Grand Duchy. In the hall of the second floor they can see the arms of the Grand Duchy of Lithuania from the 14th to 18th centuries. The military hall is decorated by a painting of Giedrius Kazimierėnas made in 2012. In the hall of the third floor there is an exposition of silvergoods made from the 10th to the 20th centuries. Here you can make a souvenir for yourself. The fourth floor hosts the collection of hunting trophies and hunting knives of the President of the Republic of Lithuania Algirdas Mykolas Brazauskas. Items were donated to Trakai history museum by his relatives. The fifth floor has a representation hall. From the fifth floor you can proceed to the donjon sightseeing platform and look around Medininkai landscape. Medininkai Castle hosts such traditional events as “Medininkai Castle Games”, “Siege of Medininkai Castle”, “Saint Jonas’ Festival in Medininkai” and others. Various educational programmes are also organized in the castle. Lithuania’s highest summits, Aukštasis and Juozapinė Hills (almost 300 meters above sea level) are located in the Medininkai highlands.

Мядининкайский замок - крупнейший замок оградного типа в Литве. Впервые замок был упомянут в исторических источниках только в 1387 году в описании разведчиков дорог ордена Крестоносцев.

В Мядининкай сохранились фрагменты построенного в XIV веке каменного замка – оборонительная стена и часть основной башни. В то время Мядининкай был одним из крупнейших городов и оборонительных центров Литвы. После принятия Литвой христианства (1387г.), по приказу Великого князя Литвы Витаутаса, здесь была построена одна из семи первых церквей. В донжоне замка Медининкай есть 4 выставочных зала. В зале первого этажа представлены пушки, каменные снаряды, археологические находки. Посетителей знакомят с каменным замком Великого княжества Литовского. В зале второго этажа можно познакомиться с вооружением ВКЛ XIV-XVIII в. Военный зал украшает, в 2012 году, картина, нарисованная художником Гедриусом Казимириенасом. В зале третьего этажа выставлены изготовленные в X-XX веках серебряные изделия. В зале можно изготовить изделия из серебра. На четвертом этаже выставлена коллекция охотничьих трофеев и охотничьих ножей Президента Литовской Республики Альгирдаса Миколаса Бразаускаса, которую подарила историческому музею Тракая его родня. На пятом этаже обустроен презентационный зал. С пятого этажа можно попасть на смотровую площадку донжона, исследовать окрестности Медининкай. В замке Медининкай проходят традиционные мероприятия: «Игры замка Медининкай», «Осада замка Медининкай», «Росы в Медининкай», и другие. В замке также организовываются различные эдукационные программы. Рядом с Мядининкай расположены и самые высокие в Литве места – холмы Аукштою (Aukštojo) и Юозапинес (Juozapinės), возвышающиеся над поверхностью моря почти на 300м.

Lietuvos banko pinigų muziejus

Money Museum of Lithuania Bank

Das Geld-museum der Litauischen Bank

Музей денег при Национальном банке Литвы

Lietuvos banko muziejus atidarytas 1999 m. 2009–2010 m. Rekonstravus muziejaus patalpas, jis buvo išplėstas ir pervadintas į Lietuvos banko Pinigų muziejų. Muziejuje sukaupta per 55 tūkst. eksponatų. Vienas iš ypatingų muziejaus traukos objektų – į pasaulio Gineso rekordų knygą įrašyta didžiausia pasaulyje monetų piramidė iš 1 milijono 935 centų. Piramidė pastatyta iš lietuviškų 1 cento monetų prieš euro įvedimą pagerbiant buvusią Lietuvos valiutą litą. Moderniame Pinigų muziejuje lankytojams suteikiama galimybė ne tik apžiūrėti vertingus eksponatus ir susipažinti su informaciniuose stenduose pateikta informacija, bet ir patiems aktyviai dalyvauti pažinimo procese. Interaktyvios mokomosios priemonės stebėtoją paverčia dalyviu – jis gali savarankiškai nusikalti suvenyrinę plokštelę, pasisverti ant specialių svarstyklių ir sužinoti, kiek jis kainuotų, jei būtų auksinis, platininis ar sidabrinis. Virtualios ekspozicijos, teminiai filmai, žaidimai, specializuota interneto prieiga – visa tai galima rasti kompiuteriniuose terminaluose su jutikliniais ekranais. Daugiasluoksniėje muziejaus ekspozicijoje, kurioje susipina turtinga pinigų istorija ir šiandienos ekonominio gyvenimo aktualijos, įdomios informacijos ras kiekvienas. Pinigų muziejus yra pirmasis Baltijos šalyse, kuriame įdiegta ir elektroninė ekskursijų audiogido sistema gestų kalba, pritaikyta turintiesiems klausos negalią. EDEN (European Destinations of Excellence) projekto „Lietuvos turizmo traukos vietovė 2013. Turizmas pritaikytas visiems“ konkurse Lietuvos banko Pinigų muziejus pripažintas išskirtiniu turizmo objektu ir pelnė prizą „Pinigų muziejus – draugiškiausias Vilniaus muziejus“. Taip pat 2013 m. Lietuvos banko Pinigų muziejus pateko į mokslinio žurnalo „MintWorld Compendium“ sudarytą geriausių viso pasaulio valstybių centrinių bankų muziejų penketuką kartu su Kanados, Pietų Korėjos centrinių bankų, Vokietijos Bundesbanko ir Jungtinių Amerikos Valstijų Federalinio rezervų sistemos pinigų muziejais.

Totorių g. 2 Vilnius LT-01120, Lietuva

muziejus@lb.lt

+370 5268 0337, +370 5 268 0334

www.pinigumuziejus.lt

54.686532, 25.282535

04.01-10.31 II-V 10:00–19:00, IV 11.00–18.00
11.01-03.31 II-V 9:00–18:00, V 10.00–17.00

Das Museum der litauischen Bank wurde im Jahr 1999 eröffnet. Im Museum sind über 55 tausend Exponaten gesammelt. Einer der Gegenstände mit besonderer Anziehungskraft ist die weltgrößte Münzenpyramide aus 1 Million 935 Cent, die in das Guinness-Buch der Rekorde eingetragen wurde. Die Pyramide wurde vor der Einführung des Euro aus den litauischen 1 Cent-Münzen zur Würdigung der ehemaligen Währung Litauens – Litas gebaut. Im modernen Geldmuseum wird für die Besucher die Möglichkeit verliehen nicht nur wertvolle Exponate zu besichtigen und die Information auf den Informationsständen in Kenntnis zu nehmen, sondern auch aktiv am kognitiven Prozess teilzunehmen. Die interaktiven Lehrmittel verwandeln den Beobachter zu einem Teilnehmer – er kann selbständig für sich eine Souvenir-Platte schmieden, mit spezieller Waage sein Gewicht prüfen und erfahren, wieviel er kosten würde, wenn er aus Gold, Platin oder Silber wäre. Und das ist bei weitem noch nicht alles. Virtuelle Ausstellungen, Themenfilmen, Spiele, spezialisierter Internetzugang – alle diese Dinge sind in Computerterminals mit Touchscreens zu finden. In der vielschichtigen Ausstellung des Museums, in der die reiche Geldgeschichte und die aktuelle Ereignisse der wirtschaftlichen Lebens miteinander verflochten werden, kann jeder interessante Information finden. Das Geldmuseum ist auch behindertengerecht eingerichtet. Das Geldmuseum ist das erste Museum in den Baltischen Ländern mit eingeführtem elektronischem System des Audio-Reiseführers in Gebärdensprache, das für die Hörbehinderten angepasst ist. Im Wettbewerb des Projekts „Der Anziehungsort des Litauischen Tourismus 2013. An alle angepasstes Tourismus“ des EDEN wurde das Geldmuseum der litauischen Bank zum außerordentlichen Tourismusobjekt anerkannt und wurde mit dem Preis „das Geldmuseum – das freundlichste Museum von Vilnius“ ausgezeichnet. Litauischen Bank im Jahr 2013 auch unter den von der wissenschaftlichen Zeitschrift „MIntWorld Compendium“ gewählten besten fünf Museen.

The Museum opened its doors in 1999. Our Museum has accumulated more than 55 thousand exhibits. A real crowd-puller is the world's largest coin pyramid consisting of 1,000,935 coins, included in the Guinness World Records. Official record adjudicators note that the pyramid was built with Lithuanian one-cent coins, celebrating the Lithuanian litas, former national currency, in anticipation of the adoption of the euro. The modern Money Museum not only provides visitors with a possibility to view the valuable exhibits and get acquainted with the information provided on the stands, but to actively participate in the cognitive process as well. By virtue of the interactive training means observer becomes participant who can strike a souvenir plate on one's own, use a special scale to weigh oneself, and find out one's price if one were of gold, platinum or silver. Virtual expositions, thematic films, games, The Museum's multilayer exposition, which combines the rich history of money and the topical issues of today's economic life, offers interesting information for everyone. The Money Museum is the first museum in the Baltic States, which has an electronic audio guide system in sign language for people with hearing disabilities. During the competition „Lithuania's Tourist Destination of Excellence 2013. Tourism adapted to everyone“, which was organized in accordance with the project of the European Destinations of Excellence, the Money Museum of the Bank of Lithuania was recognized as an exclusive tourist destination and won the prize „The Money Museum - the friendliest museum in Vilnius“. In 2013, the scientific journal „MintWorld Compendium“ listed the Money Museum of the Bank of Lithuania as one of the top five museums of central banks in the world together with the museums of the central banks of Canada and South Korea, the Deutsche Bundesbank and the Federal Reserve System of the United States of America.

Музей Банка Литвы был открыт в 1999 году. В музее собрано более 55 тысяч экспонатов. Одним из особо привлекательных объектов музея - является самая большая в мире пирамида из монет в 1 миллион 935 центов, вписанная во всемирную книгу рекордов Гиннеса. Пирамида построена из литовских монет в 1 цент до введения евро, в знак уважения к бывшей валюте Литвы – литу. В современном музее денег посетители получают возможность не только посмотреть ценные экспонаты и ознакомиться с информацией, предоставленной на информационных стендах, но и самим активно участвовать в процессе познания. Интерактивные средства обучения наблюдателя превращают в участника - он может самостоятельно выковать сувенирную пластину, взвеситься на специальных весах и узнать, сколько бы он стоил, если он был золотым, платиновым или серебрянным. Виртуальные экспозиции, тематические фильмы, игры, специализированный доступ в Интернет - все это можно найти в компьютерных терминалах с сенсорными экранами. В многослойной музейной экспозиции, в которой переплетаются богатая история денег и сегодняшние актуальные проблемы экономической жизни, каждый найдет для себя интересную информацию. Музей денег - первый музей в Балтии, в котором установлена электронная система аудиогuida экскурсий на языке жестов, приспособленная для слабослышащих людей (с нарушением слуха). На конкурсе проекта EDEN «Место привлечения туризма Литвы 2013. Туризм приспособленный для всех» Музей денег банка Литвы был признан эксклюзивным туристическим объектом и был удостоен премии «Музей денег - самый дружелюбный музей Вильнюса». Также, в 2013 году, Музей Денег банка Литвы попал в пятёрку лучших всемирных государственных центральных банковских музеев.

Vytauto Kasiulio dailės muziejus

Vytautas Kasiulis art museum

Kunstmuseum von Vytautas Kasiulis

Художественный музей Витаутаса Касюлиса

A. Goštauto g. 1, Vilnius, Lietuva

kasiuliomuziejus@ldm.lt

+370 5261 6764

www.ldm.lt/vkdm/

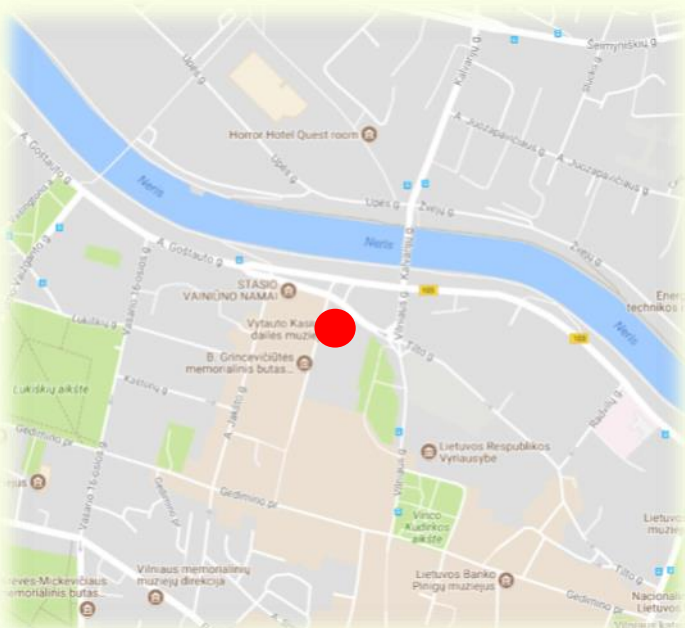

54.690193, 25.278317

II – VI 11:00–18:00

VII 12:00–17:00

Vytauto Kasiulio dailės muziejus – tai naujas Lietuvos dailės muziejaus padalinys, įsikūręs istorinėje Vilniaus mokslo bičiulių draugijos (1907–1939) buveinėje, XX a. pradžios neoklasicistinio stiliaus rūmuose (projekto autoriai inž. Henrikas Wojnickis ir Janas Trojanas). Vilniaus mokslo bičiulių draugija savo veiklą tęsė iki pat II-ojo pasaulinio karo. 1949–1980 m. pastate veikė LTSR revoliucijos muziejus. 1981 m. pastatas buvo perduotas Lietuvos dailės muziejui, jame buvo rengiamos šiuolaikinės dailės teminės ir personalinės parodos, veikė Lietuvių tarybinės dailės galerija. 1991 m. pastate buvo įrengtos Lietuvos dailės muziejaus meno kūrinių saugyklos.

2012 m. istorinis Vilniaus pastatas rekonstruotas ir modernizuotas, jį pritaikius šiuolaikiniams muziejaus poreikiams. Pagrindinė muziejaus misija – saugoti ir eksponuoti dailininko našlės Bronės Kasiulienės 2010 m. Lietuvai dovanotą ir jų sūnaus Vytauto Kasiulio perduotą 950 dailininko kūrinių kolekciją bei asmeninį archyvą. Vytautas Kasiulis (1918–1995) meno kritikų pelnytai buvo laikomas vienu įdomiausių XX a. antrosios pusės Paryžiaus mokyklos tapytojų. Muziejaus ekspozicijoje siekiama retrospektyviai aprėpti ir pristatyti visus menininko kūrybinių ieškojimų laikotarpius, suteikti galimybę Lietuvos visuomenei kuo išsamiau ir visapusiškiau pažinti talentingo lietuvių, unikalios stiliaus kūrėjo meno pasaulį. Pastate veikia ne tik nuolatinė dailininko kūrybos ekspozicija, bet ir įrengtos parodų salės, konferencijų ir renginių centras, vyksta muzikos vakarai. Lankytojai, vaikščiodami po nuolatinę ekspoziciją, gali pasinaudoti muziejaus planšetiniu kompiuteriu, kuriame įdiegtas audiogidas lietuvių ir anglų kalbomis bei videogidas lietuvių gestų kalba. Muziejaus Edukacijos centras rengia užsiėmimus įvairaus amžiaus lankytojams, supažindindamas juos ne tik su nuolatinė ekspozicija, bet ir laikinomis parodomis. Organizuojamos edukacinės programos padeda įžengti į dailės pasaulį ir išbandyti skirtingas dailės technikas bei pafantazuoti įvairiomis temomis. Centre įgyvendinamos įvairios edukacinės programos skirtingo amžiaus vaikams ir jaunimui, suaugusiems ir senjorams, asmenims su specialiaisiais poreikiais.

Das Museum für den Künstler Vytautas Kasiulis, eröffnet öffnete seine Türen am 28. Juni 2013. Es befindet sich im neoklassizistischen Gebäude vom Anfang des 20. Jahrhunderts (Autoren des Projekts Ing. H. Wojnicki und J. Trojan), wo in den Jahren 1907-1939 die Vilniusser Gesellschaft für Wissenschaftsfreunde ihren Sitz hatte.

Vytautas Kasiulis (1918-1995) war einer der Künstler Litauens, der im Weltkunstraum Anerkennung und Einschätzung gefunden hat. Die früßen Werke des Malers, nämlich Gemälde der Haushaltsgenre, sind realistisch, psychologisch, mit Humorelementen verziert sowie von einer finsternen Farbgebung. In späteren Werken fühlt man den Pariser Einfluss, die Gemälde werden modernisiert, sie sind lyrisch, dekorativ, von einer hellen reichlichen Farbgebung und improvisiert. In diesem Museum wurde eine Kollektion der wertvollsten Kunstwerke, die aus 950 Werken besteht und im Jahre 2010 Litauen geschenkt sowie bis jetzt im litauischen Kunstmuseum aufbewahrt wurde, untergebracht. Neben der bestehenden Exposition ist hier auch die Umgebung des persönlichen Malerstudiums in Paris präsentiert, gibt einige Ausstellungsräume, einen Konferenzzentrum, Räumlichkeiten für Musikveranstaltungen.

Das Edukationszentrum des Museums organisiert Veranstaltungen für die Besucher verschiedenen Alters, macht sie nicht nur mit der Dauerausstellung, sondern auch mit zeitweiligen Ausstellungen bekannt. Edukationsprogrammen, die im Museum organisiert werden helfen die Kunstwelt zu betreten und diverse Kunsttechniken auszuprobieren sowie über verschiedene Themen zu phantasieren. Im Zentrum werden diverse Edukationsprogramme für Kinder und Jugendliche, Erwachsene und Senioren, Personen mit Sonderbedürfnissen umgesetzt. Die Besucher der Dauerausstellung können den Tabletcomputer des Museums nutzen, der einen Audioguide auf Litauisch und Englisch sowie ein Videoguide in der litauischen Gestensprache enthält.

The Vytautas Kasiulis Art Museum is a new unit of the Lithuanian Art Museum, housed in the historic headquarters of the Vilnius Friends of Science Fellowship (Vilniaus mokslo bičiulių draugija) (1907–1939), an early 20th century neo-classic style building designed by the engineers H. Wojnicki and J. Trojan. Now the building hoses a permanent display of the works of artist Vytautas Kasiulis, there are conference rooms, a conference and functions centre, and there are music evenings.

The fundamental mission of the Vytautas Kasiulis Art Museum is to hold and display a collection of 950 of the artists' creations and his personal archive, which were presented as a gift to Lithuania in 2010 by the author's widow Bronė Kasiulienė and the author's son Vytautas Kasiulis. Vytautas Kasiulis (1918–1995) was deservedly held by art critics to be one of the most interesting painters of the Parisian school of the second half of the 20th century. In this new exhibition at the museum, the aim is to embrace retrospectively and present the totality of the artist's creative endeavour phases and to give the Lithuanian public an opportunity to get to know better and more roundly the art world of this talented Lithuanian, a creative artist with a unique style.

The Museum's Education Centre organizes activities for visitors of all ages while introducing them not only to the permanent exhibitions, but to the temporary ones as well. The educational programmes organized by the Education Centre help to enter the world of art, try out different art techniques and fantasize about various things. The Education Centre implements various educational programmes for children, young people, adults, seniors and people with special needs. Visitors of the permanent exhibition can use the museum's tablet computer with installed audio guide in Lithuanian and English as well as a video guide in the Lithuanian sign language.

Музей Витаутаса Касюлиса был открыт в 2013 в историческом месте Вильнюсского общества приятелей науки (1907-1939), во дворце в стиле неоклассицизма начала XX в. (авторы проекты инж. Г. Войницкис и Я. Троянас). В советский период в здании размещался Музей революции Литовской ССР, учреждённый в 1948 году.

В музее представлена коллекция ценных картин живописи (950 картин), подаренная Литве вдовой художника. Наряду с постоянной экспозицией здесь можно увидеть и личные вещи из студии художника в Париже. В. Касюлис (1918–1995) – является одним из тех литовских художников, которые достигли признания и были оценены в мировом художественном пространстве. Выставка музея направлена на то, чтобы ретроспективно охватить и представить все периоды творческого поиска художника, дать обществу Литвы возможность наиболее полно и всесторонне познакомиться с миром искусства талантливого литовца, разработчика уникального стиля.

Эдукационный центр музея организывает занятия для посетителей разных возрастов, знакомя их не только с постоянной экспозицией, но и с временными выставками. Организуемые эдукационные программы помогают войти в мир искусства и опробовать различные техники художества, а также пофантазировать на разные темы.

В центре осуществляются различные эдукационные программы для детей разного возраста и молодежи, для взрослых и пожилых людей, а также для людей с особыми потребностями. Посетители, осматривающие постоянную экспозицию, могут воспользоваться планшетным компьютером, в котором внедрён аудиогид на литовском и на русском языках, также видеогид на жестовом языке.

Trakų Švč. Mergelės Marijos Apsilankymo bazilika

Trakai Basilica of the Visitation of the Blessed Virgin Mary
Basilika der Heimsuchung der allerseligsten Jungfrau Maria von Trakai
Базиліка Явлення Пресвятої Девы Марии в Тракай

 Birutės g. 5, Trakai, Lietuva

 info@trakubaznycia.lt

 +370 528 5 59 07

 www.trakubaznycia.lt

 54.642837, 24.934368

 9:00—19:00

Švč. Mergelės Marijos aplankymo titulo bažnyčios statybą 1409 m. gegužės 24 d. fundavo Lietuvos Didysis kunigaikštis Vytautas. Ne tik bažnyčios mastas, bet ir jos istorija išskirtinė — ji nė sykiu nebuvo uždaryta, perėjusi kitos konfesijos žinion ar naudota ne pagal paskirtį. Gotikinė, halinė bebokštė bažnyčia laiptuotu fasadu buvo pastatyta apside į rytus ir pritaikyta miesto gynybai. 1654–1667 metų Lenkijos ir Lietuvos karo metu su Rusija bažnyčia degė. Atstatymo darbai tęsėsi iki 1718 m., tada bažnyčia įgavo baroko bruožų. Tais pačiais metais buvo sukurtas barokinis didysis altorius su skulptūromis, gipsatūromis. Bažnyčia remontuota 1840, 1858, 1894 metais.

Bažnyčioje yra vienas istorijos ir 37 dailės vertybės. Altoriaus centre yra stebuklais garsėjantis Dievo Motinos Trakų Madonos paveikslas, kuriame yra Šv. Mergelė Marija su Kūdikiu.

Lietuvos Seimas 2018-uosius yra paskelbęs Lietuvos Globėjos, Trakų Dievo Motinos, paveiklo karūnavimo 300-ųjų metinių minėjimo metais. Tai seniausias Dievo Motinos paveikslas Lietuvoje, pirmasis Romos Popiežiaus karūnuotas Lietuvos Didžiojoje Kunigaikštystėje ir antrasis Abiejų Tautų Respublikoje. Be garsiausio Trakų Dievo Motinos, bazilikoje yra ir daugiau garsių paveikslų: Marijos Rožančinės, Šv. Roko su Šv. Judu Tadu, Nekaltojo prasidėjimo. Labai vertinga baroko stiliaus sakykla, padaryta XVIII a. pab. XIX a. pr., bei vargonai. Presbiterijos langų nišose išlikusi dviejų laikotarpių barokinė sienų tapyba: augaliniai ornamentai, nežinomo šventojo vienuolio šviesiu abitu atvaizdas, Kristaus ir Marijos monogramos langų arkų viršuje.

Unikalas ir turtingas bažnyčios lobynas — jame randame XVI a. pr. gotikinį, veikiausiai Prūsijos auksakalių darbo, evangelistų simboliais puoštą sidabrinį kryžių pacifikalą su visatūre Nukryžiuotojo figūra, gausybę Dievo Motinos atvaizdų skirtų votų, ankstyvuosius šio paveiklo aptaisus ir kitas puošmenas, vertingą liturginių reikmenų rinkinį.

Trakų bažnyčia 2017 m. tapo bazilika. Toks titulas popiežiaus skiriamas ypatingą reikšmę turinčioms bažnyčioms visame pasaulyje, jei ji yra svarbi savo sena istorija, dvasingumu, piligrimyste.

Der Bau der Kirche der Heimsuchung der Allerheiligsten Jungfrau Maria in Trakai wurde am 1409 durch den Großfürsten Litauens Vytautas fundiert. Die gotische, hallesche Kirche ohne Turm mit einer Treppenfassade wurde mit Apse in östliche Richtung gebaut und für die Verteidigung der Stadt angepasst. Während des Krieges zwischen Polen, Litauen und Russland im Jahr 1654-1667 ist die Kirche abgebrannt. Die Arbeiten des Wiederaufbaus dauerten bis zum Jahr 1719, die Kirche erhielt die Züge des Barocks. Im denselben Jahr wurde der große Barockaltar mit Skulpturen, Dekor aus Gips geschaffen. Im Zentrum des Altars befindet sich das Bild der Madonna von Trakai, der Mutter Gottes, das durch die Wunder berühmt wurde, auf dem Bild ist die hl. Jungfrau Maria mit dem Kind abgebildet. Der Sejm hat das Jahr 2018 als das Jahr des Andenkens der 300.ten Jubiläums der Krönung des Bildes der Mutter Gottes von Trakai, der Betreuerin Litauens angekündigt. Das ist das älteste Bild der Mutter Gottes in Litauen, das erste Bild wurde von dem Römischen Papst im Großfürstentum Litauens, und das zweite Bild wurde in der Republik von beiden Völkern gekrönt. Die Kirche wurde im Jahr 1840, 1858, 1894 rekonstruiert. In der Kirche befinden sich ein historischer und 37 künstlerische Werte. Der Kirchhof der Kirche ist mit einem Mauerzaun umzäunt, auf der nördlichen Seite befindet sich das Tor. Die Kirche wurde nach einem unregelmäßigen rechteckigen Plan mit einer Apse am östlichen Ende entworfen, in den Ecken des westlichen Endes stehen zwei viereckige Türme. Zwischen den Türmen befindet sich eine niedrige, enge Vorhalle. Die Kirche hat drei Eingänge. Jedes Jahr am 15-ten August, findet anlässlich des Feiers der Himmelfahrt der hl. Die Kirche von Trakai wurde im Jahr 2017 zu einer Basilika. So wird die Kirche benannt, wenn sie sich durch ihre alte Geschichte, Spiritualität, Pilgerfahrt auszeichnet.

The foundation of the church of the Visitation was made by Grand Duke Vytautas on May 24 1409. The Gothic basilica-like tower-less church with its step façade was built with an apse at the east end and adapted to defend the town. This church burned down during the Polish-Lithuanian Commonwealth's 1654-67 war with Muscovy. Building work continued until 1718 and the church took on a baroque appearance. The Baroque great altar was built that same year with statues and plaster mouldinistr. In the middle of the altar hangs the famous wonder-working icon of Our Lady of Trakai. Seimas announced the year 2018 as „The Year of Commemoration of the 300th Anniversary of the Coronation of the Painting of Trakai Mother of God, Patroness of Lithuania“. It is the oldest painting of the Mother of God in Lithuania, the first painting crowned by the Roman Pope in the Grand Duchy of Lithuania and the second in the Polish-Lithuanian Commonwealth. The church was restored in 1840, 1858 and in 1894 the side altar was renovated by the Vilnius sculptor Abdon Zimodr. The church contains one historical monument and 37 treasured works of art. The church yard is surrounded by a brick wall with gates on the northern side. The church is a rough oblong with an apse at the eastern end while two square towers stand at the corners of the western end. Between the towers is a low narrow porch. The church has three entrances. Every year on the 15th of August, during the Feast of the Assumption of Mary, and on the 8th of September, during the Feast of the Birth of the Virgin Mary, religious festivals are held at Naujieji Trakai Church. These feasts and festivals are often called „Trakinès“. Pilgrimage trips from the Gate of Dawn (Aušros Vartai) in Vilnius to Trakai are organized during „Trakinès“. In 2017, Trakai Church became a basilica. Such a name is given to a church when it is considered to be important due to its old history, spirituality and pilgrimage. Basilica – is an honorary title, given by the Pope to the churches of particular importance all over the world.

Возведение костела Явления Пресвятой Девы Марии (XV в.) было начато ещё в 1409 г. по приказанию и на личные средства великого князя Витовта, представляет собой типичный образец средневековой готики. Католический костел был сооружен из кирпича и камня с отдельно стоявшей колокольней. В начале XVIII в. костел был подтвергнут масштабной реконструкции. В его архитектурных чертах появилось много новых элементов, был сооружен великий алтарь со скульптурами. Стены церкви были оштукатурены и украшены в византийских стилях. Старые фрески сохранились только в пресвитериях. В этом храме хранится немало различных ценностей, самая интересная из которых – чудотворный образ Тракайской Богоматери, в XVIII в. увенчанный золотой короной Папой Климентом XI. Это старейшая картина Богоматери в Литве. Икона была написана ещё в XII в. и преподнесена князю Витовту константинопольским императором Имануилом II Палеологом. По преданию икона объединила три христианские конфессии: католиков, православных и униатов. Известной икона стала благодаря происходящим милостям и чудесам. Считается, что она чудотворна, ограждает от бед. Каждый год 15 августа, в празднование Успения и Вознесения Пресвятой Девы Марии в небеса, и 8 сентября, в празднование Рождества Пресвятой Девы Марии, в костёле проводятся церковные праздники. Во время праздников организуются паломнические туры от Аушринских ворот Вильнюса в Тракай. В 2017 г. Тракайская католическая церковь стала базиликой. Такое имя присваивается церкви, если она славится своей давней историей, духовностью, пилигримством. Базилика – это титул чести, назначаемый папой (римским) католическим церквям, имеющим особенное значение в мире.

Trakų istorijos muziejaus Sakralinio meno ekspozicija

Trakai History Museum Exhibition of Liturgical Art

Das Museum der Geschichte von Trakai, Die Ausstellung der sakralen Kunst

Тракайский исторический музей, выставка сакрального искусства

 Kęstučio g. 4, Trakai, Lietuva

 info@trakaimuziejus.lt

 +370 5285 5297, +370 5285 3945

 www.trakaimuziejus.lt/sakralinio-meno-ekspozicija

 54.64542, 24.936137

 04.01-10.31 III – VII 10:00–18:00
11.01-03.31 III – VII 9:00–17:00

Sakralinio meno ekspozicija įrengta buvusio Dominikonų vienuolyno koplyčioje Trakų Pusiasalio pilies teritorijoje. Pirmieji dominikonų vienuoliai į Trakus atsikraustė XVII a. gavę žemės Trakų pusiasalio pilies teritorijoje, 1779 m. pradėjo statyti bažnyčią pagal A.Kosakovskio ir M. Knakfuso projektą. Nebaigta statyti bažnyčia dėl krašto suirutės ir lėšų trūkumo buvo apleista iki 1820 m. Vienuolyno prioru tapus teologijos L. Glovickiui, bažnyčios navos perstatytos: pietinė – į vienuolyną su celėmis, šiaurinė – į koplyčią. 1822 m. koplyčia buvo pašventinta šv. Arkangelo Mykolo vardu. Po metų atidarytas vienuolynas su vienuolika celių, zakristija, valgomuoju ir virtuve. Prie vienuolyno veikė mokykla. Trakų dominikonų vienuolynas buvo uždarytas po 1863 – 1864 m. sukilimo. Pastatai rekonstruoti ir perduoti įvairioms įstaigoms: Trakų policijos valstybės areštinei, archyvai. Tarpukariu čia buvo butų komisijos, teismo archyvo, policijos valdybos įstaigos. Sovietmečiu pastatas atiteko KGB ir milicijai, kalinti politiniai kaliniai. 1986 m. Trakų pusiasalio pilies ir dominikonų vienuolyno architektūrinis kompleksas perduotas Trakų istorijos muziejui. 1990 m. iš dalies restauruotose buvusio dominikonų vienuolyno patalpose įsikūrė muziejaus administracija. Koplyčios interjeras, labai nukentėjęs po vienuolyno uždarymo, baigtas restauruoti 2004 m. Muziejininkai restauruotoje koplyčioje įrengė Sakralinio meno ekspoziciją. Koplyčioje buvo atkurti tapyti sieniniai altoriai, langus papuošė vitražai su šv. Dominyko, šv. Jono Nepomuko, šv. Arkangelo Mykolo, šv. Kazimiero atvaizdais, sienas – religinio siužeto dailės kūriniai, eksponuojami liturginiai reikmenys. Koplyčios ekspozicijoje eksponuojama per 200 liturginių dirbinių, tarp jų – XVIII a. monstrancija, puošta Stebuklingosios Trakų Dievo motinos su kūdikiu atvaizdu, unikalus 1709 m. Trakų dominikonų vienuolyno spaudas su vienuolijos įkūrėjo šventojo Dominynko atvaizdu, kielikas, pagamintas XVI a. II p. Vilniaus auksakalių ir kt. Koplyčios interjerą puošia XVI a. I p. Florencijos meistrų gaminta, intarsijos technika puošta, kasapanka. Koplyčioje jau seniai neaukojamos šv. Mišios, tačiau muziejaus dėka šiam kultūros ir istorijos paminklui sugrąžinta sakralinė dvasia.

Das Museum der Geschichte von Trakai wurde im Jahr 1948 an einem malerischen Naturort, im berühmtesten Komplex der Verteidigungsarchitektur Litauens – in den Burgen der Insel und der Halbinsel gegründet. Die Verwaltung des Museums befindet sich im Territorium der Burg der Halbinsel von Trakai, im restaurierten Gebäude des ehemaligen Dominikanerklosters. Die ersten Dominikaner-Mönche haben in Trakai im XVII. Jh. umgezogen. Sie haben Boden auf dem Gelände des Schlosses der Halbinsel Trakai erhalten. Etwa 1823 wurde das Kloster mit elf Zellen, Sakristei, Speisezimmer und Küche geöffnet. Das Kloster von Dominikaner-Mönchen Trakai wurde nach dem Aufstand 1863 – 1864 geschlossen. 1986 wurde der Architekturkomplex des Schlosses und des Dominikanerklosters der Halbinsel Trakai dem historischen Museum Trakai übergeben.

Die Ausstellung der sakralen Kunst wurde in der Kapelle des ehemaligen Dominikanerklosters eingerichtet (im Territorium der Burg der Halbinsel Trakai) eingerichtet. Hier werden liturgische Gefäße, Bekleidung, Altarzubehör, Kunstwerke mit religiösem Inhalt ausgestellt. Ein der einmaligsten Ausstellungsobjekte ist der Stempel 1709 des Dominikanerklosters Trakai mit dem Bild des Gründers von Mönchtum – des Heiligen Dominykas. In der Klosterkapelle wird auch vielleicht das wertvollste Antiquitätsmöbel in Litauen – das von den florentinischen Meistern geschaffene repräsentative Cassapanca der Spätrenaissance - gezeigt. Man meint, dass dieser Bank-Kasten dem Bischof gehörte.

In der Kapelle wurden die Wandaltare restauriert, die Fenster werden mit Glasgemälde mit Figuren des hl. Dominikus und hl. Johannes Nepamukas dekoriert. Unter der Kapelle wurde der Keller restauriert, wo liturgisches Zubehör ausgestellt wird. In der Kapelle findet schon längst keine hl. Messe statt, jedoch wurde dank dieses Museums diesem Denkmal der Kultur und der Geschichte der sakrale Geist zurückerstattet.

Trakai History Museum was founded in 1948, in a natural scenery spot and the most famous complex of Lithuanian defensive architecture - in Island and Peninsula Castles. The administration of the museum is located in the territory of Trakai Peninsula Castle, in the renovated building of former Dominican monastery. The first Dominican monks came to Trakai in the 17th century as some land in the territory of Trakai Peninsula Castle was granted to them. In 1823 a monastery with eleven cells, a sacristy, a dining room and a kitchen was opened. Trakai Dominican In 1986, the architectural complex of Trakai Peninsula Castle and Dominican monastery was transferred to Trakai History Museum. Each year, in cooperation with other museums and collectors, Trakai History Museum opens new exhibitions from the museum funds and publishes exhibition catalogues.

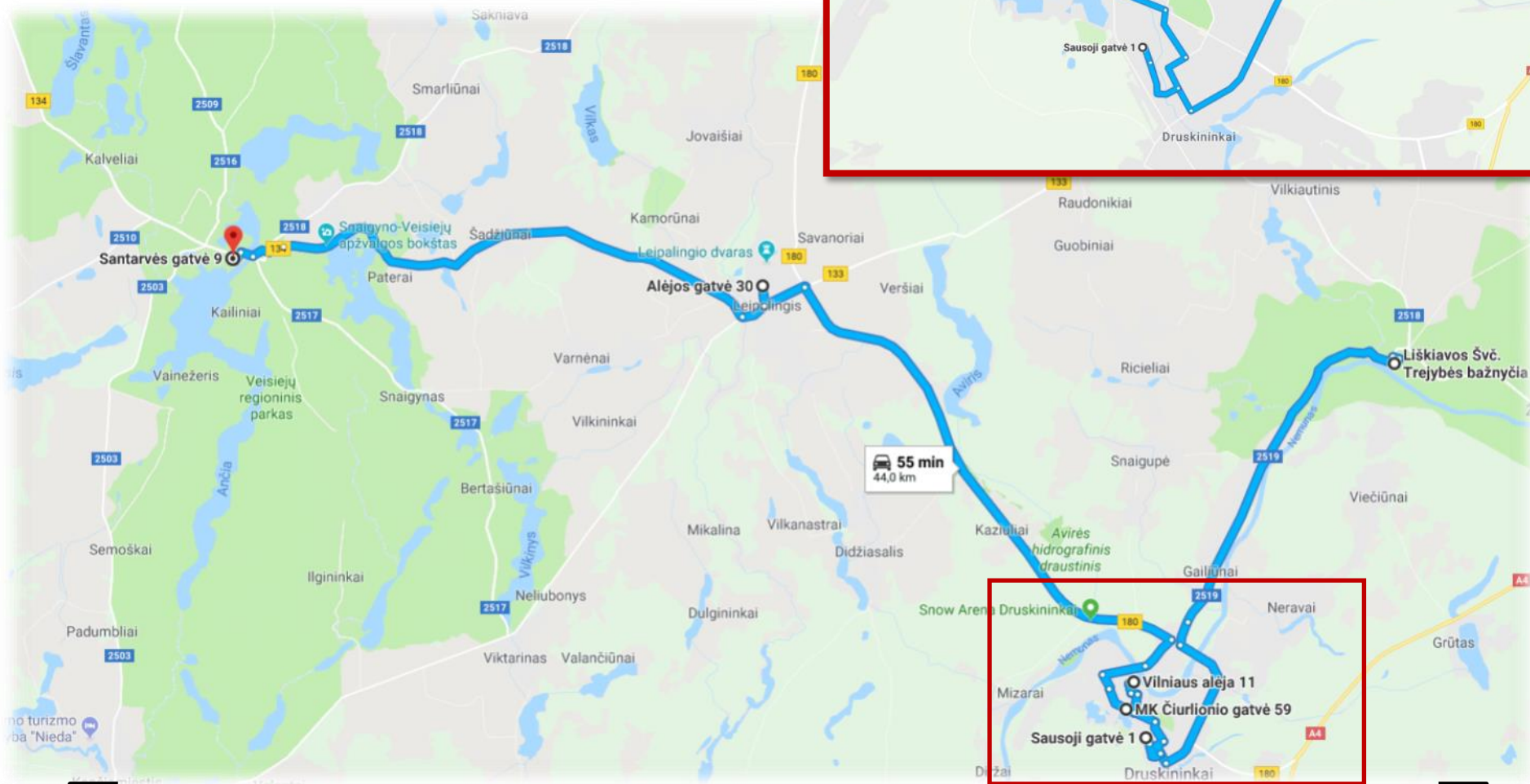
The exposition of Liturgical Art was fitted up in the former Chapel of Dominican Monastery (in the territory of Trakai Peninsular). The exposition contains liturgical things, crockery, apparels, altar tackle and art objects of religious plot. One of the most unique exhibits of the exposition is the stamp (dated 1709) of Trakai Dominican Monastery with the image of the founder of the Dominican Order - Saint Dominic. One of the most valuable antique furniture in Lithuania - the representative cassapanca of the late Renaissance created by Florence masters, is also displayed in the Chapel of Dominican Monastery. It is believed that this bench-box belonged to the bishop. The interior of the chapel was very damaged after the monastery was closed (in 1863) and its renovation was completed in 2004. The mural altars were renewed; the windows were decorated with the stained glass depicting the figures of St. Dominic and St. John Nepamukas. Under the chapel there is a cellar, where the liturgical objects are displayed. The chapel has not held Mass for quite some time, but thanks to the museum, the sacred spirit has been restored in this cultural and historical monument.

Тракайский исторический музей (1948) расположен в живописном уголке природы. В самом знаменитом архитектурном оборонном комплексе Литвы - островном и полуостровном замках. Экспозиции музея рассказывают об истории города Тракай и Тракайского замка. Первые доминиканцы в Тракай перебрались в XII в., получив землю не территории дворца Тракайского полуострова. Примерно в 1823 г. был открыт монастырь с одиннадцатью кельями, ризницей, столовой и кухней. Тракайский монастырь доминиканцев был закрыт после восстания 1863-1864 г. В советские годы монастырь достался КГБ и милиции, здесь держали в заключении политических заключённых.

Открытие выставки сакрального искусства состоялась в мае 2005 г., когда в Доминиканской часовне была открыта экспозиция сакрального искусства. Это культовая художественная выставка. Здесь демонстрируются уникальные предметы церковного искусства, предметы живописи, скульптуры, текстиль, литургические сосуды, произведения народного творчества. Самый уникальный экспонат на выставке – штамп Тракайского доминиканского монастыря от 1709 г. с портретом святого Доминикаса. В часовне монастыря находится ценная антикварная мебель –касапанка, созданная мастерами Флоренции поздней эпохи ренессанса. Есть мнения, что эта скамья-ящик принадлежала епископу.

Реставрация интерьера часовни, сильно пострадавшей после закрытия монастыря (1863 г.), была завершена в 2004 г. В часовне реставрированы настенные алтари, окна украшают витражи с фигурами Св. Доминика и Св. Йонаса Непамукаса. Под часовней восстановлен подвал, в котором экспонируются литургические предметы. В часовне давно не проводится Месса, но благодаря музею, этому культурному и историческому памятнику возвращён священный дух.

Pietų Dzūkijos maršrutas
South Dzukija route

Route Die Regionalstrecke von Dzukija
Маршрут в регионе Южной Дзукии

Maršrutą sudaro 6 kultūros paveldo objektai trijose savivaldybėse: Druskininkų, Lazdijų, Varėnos. Kelionę siūlome pradėti Druskininkų miesto muziejuje, įsikūrusiame Druskininkų kurorto vizitine kortele vadinamoje viloje „Linksma“ kur susipažinsite su Druskininkų istorija. Nusifotografavę prie grakštaus neoklasicistinio pastato, patraukite į svarbiausią miesto objektą - Druskininkų gydyklas. Gydyklų pastatas, tai rekreacinės architektūros pavyzdys, iliustruojantis sovietų kolonijinės kultūros hibridiškumą. Apsilankykite ir Karolio Dineikos parke, kuris išsidėstęs vaizdinguose sraunaus Ratnyčios upelio šlaituose, pasimėgaukite grynu oru, vandens procedūromis, pasivaikščiokite dozuotais vaikščiavimo takais, saule ir ramybe. Miestelis Liškiava jus pasitiks elegantiškai baltuojančiu, vėlyvojo baroko stiliaus statiniu - Liškiavos bažnyčia, kurią dominikonų vienuoliai 18 a. pradžioje statė apie 40 metų. Neabejotinai bus įdomu sužinoti ir turtinę, daugiau kaip 400 metų besitęsiančią vienos svarbiausių architektūrinių ir istorinių Dzūkijos vertybių Leipalingio dvaro istoriją. Lazdijų rajone, rekomenduotina aplankyti išlikusią buvusio Veisiejų dvaro dalį. Tai vienas seniausių (1743 – 1745 m.) pastatų ne tik Veisiejuose, bet ir apylinkėse. Restauravus išlikusią dvaro dalį, joje įsikūrė Veisiejų regioninio parko lankytojų centras ir parko direkcija.

The route consists of six objects of cultural heritage situated in the following three municipalities: Druskininkai, Lazdijai and Varėna. It is recommended to start the route in Druskininkai. In the museum of the town, located in villa „Linksma“ which has been called a visit card of Druskininkai resort, you will be acquainted with the history of Druskininkai, also with the procedures which were applied a hundred and more years ago, and after the photo shoot by the graceful building of Neoclassical style, you may proceed to the most relevant object of the town - Druskininkai treatment facilities. During the visit in Karolis Dineika Park which is situated in the most picturesque shores of torrential Ratnyčia Creek, you will enjoy the fresh weather, water, walking through the dosed walking trails, as well as the sun and calmness. Small town Liškiava will meet you by the elegant white building of the Late Baroque - Liškiava Church, which construction took forty years, and which was built by Dominican monks at the 18 century. Please visit one of the most important architectural and historic values of Dzūkija - the Leipalingis Manor. Undoubtedly, the one may be interested to learn a rich four-hundred years old history of the Manor. Following the route, it is recommended to visit the remained part of Veisiejai Manor in Lazdijai district. After the part of the Manor had been restored, there was the visitor centre of Veisiejai region and direction of the park established in the premises.

Die Route bilden 4 Objekte des Kulturerbes in drei Selbstverwaltungen: Šilalė, Klaipėda und Palanga. Beginnen Sie ihre Reise in Šilalė, besuchen Sie den Hof von Hugo Šojus - Museum, dessen Geschichte am Ende XIX. Jh beginnt. Jetzt gibt es im Museum das Zentrum der Touristeninformation, die Exposition der Kunstwerke des Hofes, es werden die wertvollsten Expositionsgegenstände der Sammlung von Hugo Šojus exponiert. Nach der Ankunft in Klaipėda besuchen Sie unbedingt ein der eindrucksvollsten Museen in Litauen – Meeresmuseum. Zweifellos werden Sie von eindrucksvollem klarem 18 m Acryltunnel in Aquarium fasziniert werden, der die Unterwasserwelt des Meeres erkennen lässt. Ins Museum in Smiltynė können Sie nur mit der Fähre aus der Alten oder Neuen Überfahrt Klaipėda geraten. Bernsteinmuseum Palanga, wo es mehr als 30 Tausend Exponate gibt, bietet für Sie eine der größten in der Welt Sammlungen der Einschlüsse und Unikums. Das Museum befindet sich in ehemaligem Schloss des Hofes vom Graf Feliksas Tiškevičius im Neorenaissancestil. Um Schloss herum befindet sich der schönste Park in Litauen. Zu Fuß erreichen Sie in 15 Minuten das andere Objekt des Kulturerbes - das Kurortsymbol Kurhaus. Wenn Sie sich dafür interessieren, erfahren Sie, dass der Anfang der Geschichte auch mit der Dynastie vom Graf Tiškevičius verbunden ist – etwa 1877 hat Graf Tiškevičius an der Ecke der heutigen Vytauto und J. Basanavičiaus Straßen das geräumige Restaurant gebaut.

Маршрут состоит из 6 объектов культурного наследия в трех самоуправлениях: Друскининкайском, Лаздияйском, Варенском. Маршрут рекомендуется начинать в Друскининкай. В Городском музее, расположившемся в вилле «Linksma». Вы ознакомитесь с историей Друскининкай. После того, как Вы сфотографируетесь на фоне грациозного здания в стиле неоклассицизма, двигайтесь к важнейшему объекту города – Друскининкайским лечебницам. Здание лечебниц – это пример рекреационной архитектуры, иллюстрирующий гибридность колониальной культуры. Посетив парк Каролиса Динейки, который расположился на прекрасных склонах стремительной речушки Ратничя, Вы насладитесь чистым воздухом, водой, пешей прогулкой по дозированным пешеходным тропам, солнцем и спокойствием. Небольшой городок Лишьява встретит Вас элегантно белеющим, прекрасным костелом в стиле позднего барокко, который в начале 18 в. монахи-доминиканцы строили в течение примерно 40 лет. Вне всяких сомнений, Вам будет интересно ознакомиться с богатой, более, чем 400-летней историей одного из важнейших архитектурных и исторических ценностей Дзукии – усадьбой поместья Лепалингиса. В конце маршрута рекомендуется посетить оставшуюся часть усадьбы Вейсейя в районе Лаздияй. Это одно из старейших зданий (1743-1745) не только в Вейсейе, но и в регионе. К посещению адаптированы погребя поместья, в которых сохранены аутентичные своды в стиле позднего барокко.

Liškiavos bažnyčios ir vienuolyno ansamblis

The ensemble of Liškiava church and monastery
Das Ensemble der Kirche Liškiava und des Klosters
Ансамбль костёла и доминиканского монастыря в Лишьяве

 Bažnyčios g. 7, Liškiava, Lietuva

 lkc@liskiava.lt

 +370 3104 4210, +370 6106 6844

 www.liskiava.lt, www.liskiavosparapija.lt

 54.080471, 24.056996

 8:00-20:00

Liškiavos bažnyčia yra XVII-XVIII a. architektūros paminklas ir puikus vėlyvojo baroko stiliaus statinys, pasižymintis autentišku rokoko stiliaus interjeru. 1694 m. Liškiavos dvaro savininkas Vladislovas Jurgis Kosyla, raštu užrašė Liškiavos turtus Seinų dominikonams su ta sąlyga, kad čia pastatytų naują Švč. Trejybės garbei bažnyčią ir įkurtų savo regulos vienuolyną. Pastarąjį kelis kartus bandė užprotestuoti V. J. Kosylos žentai, tačiau ginčus laimėjo vienuoliai. Jie fundatoriaus priesakus pradėjo vykdyti tik XVIII a. pr. Bažnyčios ir vienuolyno ansamblis pradėtas statyti 1703 m. ir visiškai užbaigtas 1741 m. Kunigai ir klebonai, rūpinęsi maldos namų dekoru per XIX ir XX a., gana pagarbiai žvelgė į savo pirmtakų darbus. Neturėdami pakankamai lėšų išlaikyti spalvingą ir ištaigingą interjero dekorą, jie jį baltino kalkėmis, senus altorių titulinus paveikslus kabindavo zakristijoje ar lobyne, o į jų vietą įtaisydavo naujus. Toks konservavimas padėjo išsaugoti įstabų interjero ansamblį. Pagal 1812 m. Varšuvos hercogo Fridricho Augusto dekretą ir popiežiaus Pijaus VII leidimą, 1813 m. Seinų vyskupas perdavė bažnyčią Liškiavos parapijai. Dominikonai vienuolyne gyveno neilgai, nuo 1699 iki 1813 m., nes tuometinė civilinė valdžia neleido priimti į vienuolyną naujokų ir taip vienuolynas, negalėdamas atsinaujinti, sunyko. 1836-1849 m. vienuolyne buvo įrengtas kalėjimas prasikaltusiems kunigams. 1990-1997 m. bažnyčioje vykusiais restauravimo darbais atgaivintas originalus XVIII a. II-oje pusėje sukurtas interjero dekoras: beveik sunykusi sienų tapyba kupolo būgne, skliaute, žibinte ir po vargonų choru, segmentinės arkos paviršiuje, iš dalies atstatyta pirminė septynių altorių ir sakyklos ikonografija. Freskose vaizduojami garbūs Lietuvos ir Lenkijos didikai bei šventieji, kupolo skliaute - alegorinės figūros ir dominikonų globėjai. Bažnyčioje išlikę paminkliniai 1899 m. vargonai, pagaminti Varšuvoje, seni autentiški suolai su dominikonų intarsijomis bei XVIII - XIX a. sakralinės tematikos paveikslai. Šventoriuje stovi medinė varpinė. Bažnyčia nuo seno garsėja viename iš šoninių altorių esančiu stebuklingu dievo Motinos paveikslu (Budslavlio Marijos kopija), kuris yra tapytas ant drobės ir dengtas sidabro apkaustu. Prieš pagrindines šventovės duris stovi šv. Agotos – saugotojos nuo gaisrų ir žaibų skulptūra.

Die Kirche von Liškiava ist ein Architekturdenkmal aus dem XVII – XVIII Jahrhundert und ein ausgezeichnetes Bauwerk des späten Barocks, das sich durch die authentische Innenausstattung im Stil Rokoko auszeichnet. Im Jahr 1694 hat der Besitzer des Gutshofs von Liškiava Vladislovas Jurgis Kosyla das Vermögen von Liškiava den Dominikanern von Seinai überlassen mit der Bedingung, dass sie hier eine neue Kirche zu Ehren der hl. Dreifaltigkeit bauen und ein eigenes Regula - Kloster gründen würde. Mit dem Bau des Ensembles der Kirche und des Klosters wurde im Jahr 1703 begonnen, im Jahr 1741 wurde es vollständig fertig gebracht. Mit den Restaurierungsarbeiten im Jahr 1990 – 1997 wurden originelle Dekorationen der Innenausstattung, geschaffene in der II.ten Hälfte des XVIII Jahrhunderts wiederaufgebaut: fast zerstörte Wandmalerei im Kuppeltrommel, im Gewölbe, in der Leuchte und unter dem Orgelchor, auf der Oberfläche der segmentierte Arche, teilweise wurde auch die ursprüngliche Ikonographie der sieben Altäre und der Kanzel wiederaufgebaut. In den Fresken werden die berühmten Adligen und Heiligen Litauens und Polands dargestellt, im Gewölbe der Kuppel – allegorische Figuren und die Betreuer von Dominikanern. In der Kirche ist Gedenkorgel aus dem Jahr 1899 geblieben, hergestellt in Warschau. Sie wurde zu Ehren der Visitation des Bischofs A. Baranauskas gebaut. Diese Orgel hat im Jahr 1899 der Vater des berühmten Künstlers M.K. Čiurlionis gespielt. Auch sind alte Bänke mit Intarsionen von Dominikanern und die Bilder der sakralen Thematik aus dem XVIII – XIX Jahrhundert geblieben. Im Tempel steht ein hölzerner Glockenturm. Die Kirche ist schon seit Jahrhunderten durch das Bild der Mutter Gottes in einem von den Seitenaltären berühmt (die Kopie von Budslavli Marija), das auf dem Leinentuch gemalt wurde und mit dem Silberbeschlag bedeckt ist. Vor der Haupttür des Tempels steht die Skulptur der hl. Agota – der Beschützerin von den Bränden und Blitzschlägen.

Liškiava church is the monument of the architecture of the 17th - 18th centuries and is a wonderful Baroque style building with an authentic Rococo style interior. In 1694, V. J. Kosyla, the owner of Liškiava manor, left the wealth of Liškiava to the Dominicans of Seinai provided that they will build a new church in honour of the Holy Trinity and will establish their monastery. Sons-in-law of V. J. Kosyla attempted to object his will, but the monks won the disputes. The construction of the ensemble of the church and monastery began in 1703 and was completely finished in 1741. The priests, who took care of the decor of the church during the 19th and 20th centuries, treated the work of their predecessors with respect. As they did not have enough funds to maintain the colourful and luxurious decor, they plastered it with lime, the old altar paintings were hanged in the sacristy or treasury, while the new ones were hanged in their place. Such preservation helped to maintain the ensemble with the fascinating interior. During the restoration, which was carried out in 1990-1997, the original interior decor, created in the second half of the 18th century, was revived: almost vanished wall art in the drum of the cupola, arch, lamp and under the organ choir, on the surface of the segmental arch and the original iconography of the seven altars and the pulpit was partially restored. The frescoes depict the noblemen and saints of Lithuania and Poland, on the arch of the cupola - allegorical figures and patrons of Dominicans. The monumental organ, made in 1899, in Warsaw remained in the church. They were built in honour of the visit of bishop A. Baranauskas. Old, authentic benches with Dominican tarsias and the sacred-themed paintings of the 18th - 19th centuries remained. There is a wooden bell tower in the churchyard. The church has long been known for the Miraculous Image of the Mother of God (the replication of the painting of Budslavlis Virgin Mary), which is painted on canvas and has a silver-gilt revetment. The sculpture of the Saint Agatha - the patron saint of fire and lightning, is located before the main door of the church.

Костёл в Лишкява является архитектурным памятником XVII-XVIII в. и великолепной постройкой в стиле позднего барокко, выделяющимся аутентичным рококо интерьером. В 1694 г. владелец поместья Лишкява Ю. Косила записал Лишкявское богатство доминиканцам Сейнай с условием, чтобы они построят здесь новый костёл в честь Святой Троицы и учредят. Строительство ансамбля костёла и монастыря началось в 1703 г. и полностью закончилось в 1741 г. Ксендзы и настоятели костёла, в XIX и XX в. заботившиеся о декоре молитвенного дома, с уважением смотрели на работы своих предшественников. Так как у них не было средств на сохранение разноцветного и роскошного декора интерьера, они белили его известью, старые титульные картины алтарей повесили в ризнице или сокровищнице. Такая консервация помогла сохранить изумительный интерьер ансамбля. В 1990-1997 г. в костёле проходили реставрационные работы, во время которых был освежён оригинальный декор, созданный во II – ой половине XVIII в.: почти захиревшая настенная живопись на барабане купола, на своде, на маяке и под органным хором, на поверхности сегментной арки, частично восстановлена первичная иконография семи алтарей и кафедры проповедника (амбона). На фресках изображены почтенные вельможи и святые Литвы и Польши, на своде купола – аллегорические фигуры и попечители доминиканцев. В костёле сохранился орган 1899 г., выработанный в Варшаве. Он поставлен в честь епископа А. Баранаускаса. Также сохранились аутентичные скамьи с интарсиями доминиканцев и картины XVIII - XIX в. на сакральную тематику. На костельном дворе стоит деревянная колокольня. Костёл с давних времён славится чудесной картиной Богоматери (копия Марии Будслава) в одном из боковых алтарей, нарисованной на холсте и покрытой серебряными оковами. Перед главной дверью костёла стоит скульптура Св. Агаты – хранительницы от пожаров и молний.

Druskininkų miesto muziejus

The museum of Druskininkai town

Das Museum der Stadt Druskininkai Музей

города Друскининкай

M. K. Čiurlionio g. 59, Druskininkai, Lietuva

muziejus@druskininkai.lt

+370 313 51024

www.druskininkumuziejus.lt

54.016726, 23.973165

I – VI 11:00 – 17:00

Druskininkų miesto muziejus įrengtas reikšmingiausiame miesto kultūros paveldo objekte viloje „Linksma“ dar kitaip vadinamoje Kiersnovskių viloje. Mūrinis moderno ir neoklasicistinio stiliaus vasarnamis stovi Druskonio ežero šiaurės rytiniame krante.

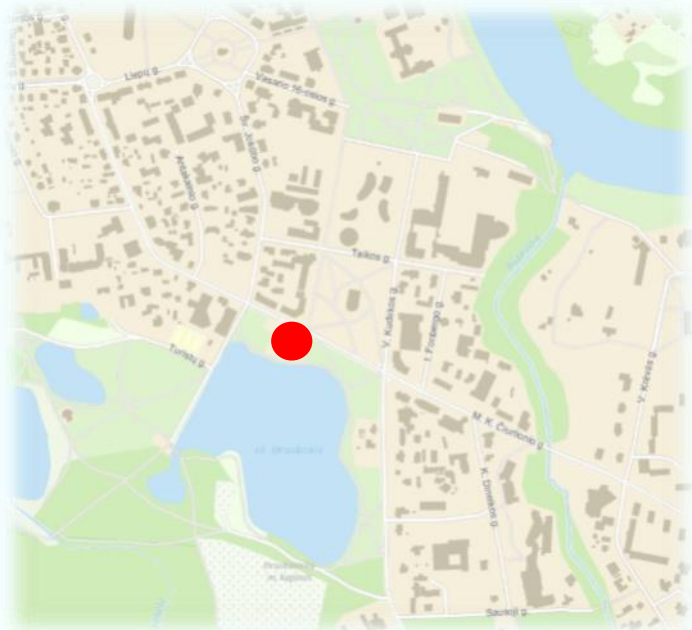
XX a. Druskininkų architektūroje pradėjo plisti kosmopolitizmo įtaka ir apie 1905–1909 m. kurorto akcinės bendrovės nario bankininko A. Kiersnovskio iniciatyva buvo pastatyta vila Liņksma. Ji tapo viena iš ryškiausių to laikmečio architektūros pavyzdžių. Iš pradžių, pastatas atliko reprezentacinę miesto funkciją. Iki Antrojo pasaulinio karo objektą valdė Kiersnovskių giminė, o po karo iki 1977 m. čia buvo įkurti Pionierių rūmai. Vila „Linksma“ po 2013 m. renovacijos atgavo pirmyktę spalvą ir dalį išorės interjero elementų, kurie buvo sunaikinti ankstesnių remontų metu.

Kadangi nepavyko surasti nė vienos autentiškos interjero nuotraukos, restauratoriai jį sukūrė pagal to meto pastatų analogus. Langai ir durys restauruoti, plytelės išliko autentiškos. Išsaugota vienintelė Lietuvoje sienoje įkypai pastatyta arka. Atnaujinta terasa, nuo kurios atsiveria vaizdas į Druskonio ežerą.

Šiuo metu viloje veikia netik miesto muziejus, bet ir civilinės metrikacijos biuras. Muziejuje įrengta vienintelė nuosekli Druskininkų istorijos ekspozicija, kurioje yra virš 4 tūkst. eksponatų: Senųjų Druskininkų vaizdų, atvirukų kolekcija, Carinio ir tarpukario laikotarpių leidiniai apie Druskininkus, A. J. Kubiliaus fotografijų ir gausus negatyvų archyvas bei archeologiniai radiniai, B. Pilsudskio fotografijų rinkinys (1898–1905), miesto garbės piliečio P. Viščinio paveikslų ir knygų kolekcija, antikvariniai buities daiktai, mineralinio vandens gertuvės, dailės kūrinių kolekcija.

Svarbiausi muziejaus kolekcijoje yra autentiški atvirukai – nuo carinio laikotarpio iki tarybinio laikotarpio, kurie yra pagrindinis informacijos šaltinis apie miestą, nes galima sužinoti, iš kur atvykdavo poilsiautojai, ką žmonės tuo metu rašė apie Druskininkus. Ekspozicijų salėse yra autentiški baldai.

Kurortinio sezono metu muziejaus terasoje vyksta tradiciniai koncertai „Druskininkų serenados“ ir kiti miesto renginiai.

Die Stadtmuseum Druskininkai ist in der Villa „Linksma“, auch Villa von Kiersnovskiai genannt, geschaffen. Zu Beginn des XX. Jahrhunderts wurde die Architektur von Druskininkai von Kosmopolitismus beeinflusst und im ca. 1905-1909 Jahr wurde auf die Initiative des Bankiers A. Kiersnovskis wurde die Villa Liņksma gebaut. Zunächst laut der Archivquellen erfüllte das Gebäude die repräsentative Funktion der Stadt. Bis zum zweiten Weltkrieg wurde der Kriegsgegenstand von der Verwandtschaft Kiersnovskiai verwaltet, und nach dem Krieg bis zum Jahr 1977 wurde hier Pionierpalast gegründet. Im 2013 Jahr wurde das Stadtmuseum renoviert und Expositionen wurden erneuern. Die Villa hat nach der Renovation ihre ursprüngliche Farbe und einen Teil der Elemente der Außenausstattung, die während der früheren Reparaturen zerstört wurden, zurückbekommen. Fenster und Türen wurden restauriert, die Fliesen sind authentisch geblieben. Hier wurde wahrscheinlich die einzige in Litauen schräg aufgestellte Arche aufbewahrt. Die Terrasse mit der Aussicht auf den See Druskonys wurde erneuert. Zurzeit führen in Villa das Standesamt und im Jahr 1996 gegründetes Museum der Stadt Druskininkai ihre Tätigkeit durch. Im Museum wurde die einzige kohärente historische Exposition von Druskininkai eingerichtet, die über 4000 Exponaten besitzt: alte Bilder von Druskininkai, Kollektion von Ansichtskarten, Publikationen über Druskininkai aus zaristischen und Zwischenkriegszeiten, die Sammlung der Photos von A.J. Kubilius, die Kollektion der Photos von B. Pilsduskis, antiquarische Haushaltsartikel, Mineralwasserflaschen, Kollektion von Kunstwerken. Die wichtigsten in der Museumskollektion sind authentische Ansichtskarten – von zaristischen bis sowjetischen Zeiten, die als Hauptquelle der Information über die Stadt gelten, weil man dadurch erfahren kann, woher die Touristen kamen, was die Leute damals über Druskininkai geschrieben haben. Expositionssäle sind mit authentischen Möbeln ausgestattet. Da es nicht gelungen ist ein authentisches Foto der Innenausstattung zu finden, haben die Restauratoren sie gemäß den Analogien der Gebäude aus früheren Zeiten geschaffen.

The Druskininkai town museum is established in the villa 'Linksma', which is also known as the Kiersnovskiai villa. At the beginning of the 20th century, the influence of cosmopolitanism began to expand in the architecture of Druskininkai, and the villa 'Linksma' was built on the initiative of A.Kiersnovskis in 1905-1909. It has become one of the most prominent examples of architecture of that time. Originally the building performed a representative function of the town. Until the Second World War, the object was ruled by the Kiersnovskiai family and after the war, until 1977, the Pioneers' palace was established here. The town museum was renovated, and the exhibitions updated in 2013. After the renovation, the villa has regained its original colour and some parts of exterior elements that were destroyed during previous repairs. Windows and doors are restored, the tiles have remained authentic. The building has a preserved arch that was built sideways on the wall and perhaps it is the only arch of such kind in Lithuania. At present, the villa hosts the Civil Registry Office and Druskininkai town museum was founded here in 1996. Druskininkai can be proud that it is the only town in Lithuania that has its own town museum. The museum has the only consecutive exhibition of Druskininkai town history, which contains over 4 thousand items: images of Old Druskininkai, a collection of postcards, publications on Druskininkai from Tsarist and interwar period, a collection of A. J. Kubilius photographs, a collection of photographs of B. Pilsduskis, antique household items, mineral water flasks, a collection of works of art. The most important items in collections of the museum are genuine postcards covering the period from the Czarist to the Soviet rule. These postcards are the main source of information about the town, as it is possible to find out where the holidaymakers came from, what people wrote about Druskininkai at that time. Exhibit halls contain authentic furniture. Since none of the authentic interior photographs could be found, the restorers created it according to the analogues of the buildings of that time.

Музей города Друскининкай находится в вилле «Линксма» (Весело) или в так называемой вилле Керсновских. В начале XX в. в архитектуре Друскининкай начинает чувствоваться влияние космополитизма, и примерно в 1905 – 1909 г. по инициативе банкира А. Керсновскиса была построена вила Линксма. Она стала ярчайшим примером архитектуры того времени. Сначала, как упомянуто в архивах, здание выполняло репрезентативную функцию города. До Второй мировой войны объект был в руках Керсновских, а после войны до 1977 г. здесь был Дворец пионеров. В 2013 г. музей прошёл реновацию. После реновации вила приобрела первичные краски и часть элементов внешнего интерьера, которые были уничтожены во время предыдущих ремонтов. Окна и двери отреставрированы, плитка аутентична. Сохранилась арка, единственная в Литве построенная в стене наискось. В настоящее время в вилле действует бюро записи актов гражданского состояния (Заргс) и музей города Друскининкай, основанный в 1996 г. Друскининкай может гордиться тем, что является единственным в Литве городом, имеющим свой музей. В музее есть единственная последовательная экспозиция истории Друскининкай, в которой свыше 4 тысяч экспонатов: виды старых Друскининкай, коллекция открыток, издания о Друскининкай в царский и межвоенный периоды, набор фотографий А. Й. Кубилюса и Б. Пилсудскиса, антикварные бытовые вещи, фляжки минеральной воды, коллекция художественных произведений. В коллекции есть аутентичные открытки – от царского периода до советских времён - являющиеся главнейшим источником информации о городе, так как из них можно узнать, откуда приезжали отдыхающие, что в те времена люди писали о Друскининкай. В залах экспозиций стоит аутентичная мебель. Так как не повезло найти ни одной аутентичной фотографии интерьера, реставраторы его создали по аналогам зданий того времени.

Karolio Dineikos sveikatingumo parkas

Wellness park of Karolis Dineika

Karolis Dineika Wellnesspark

Оздоровительный парк Каролиса Динейки

 Sausoji g. 1, Druskininkai, Lietuva

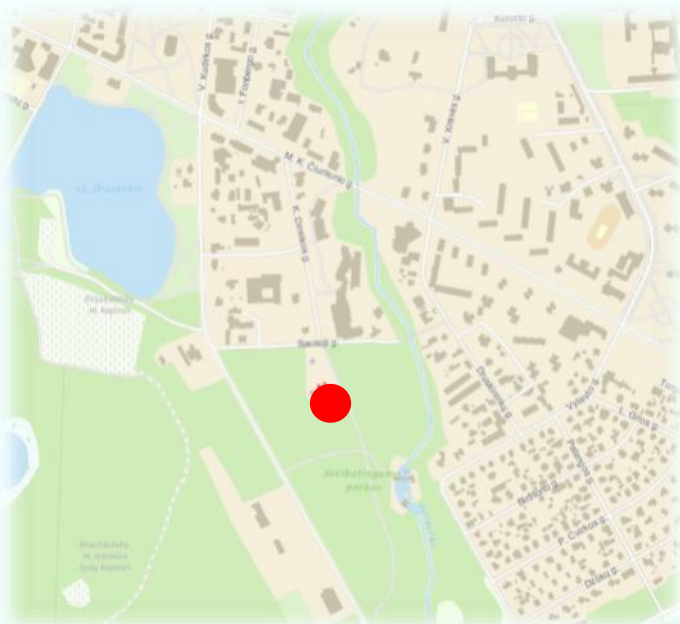
 +370 6120 2681

 54.011469, 23.979206

 I – VII 6:00-23:00

Karolio Dineikos parkas – svarbus Druskininkų miesto rekreacinės bei gydymosios paskirties želdynas, išsidėstęs vaizdinguose sraunaus Ratnyčios upelio šlaituose ir turintis prasmingą istoriją. Parko veiklos užuomazgos siekia XIX a. pabaigą. 1924-1935 m. dabartinio parko vietoje, pušyne (6 ha teritorijoje) buvo įkurtas nedidelis privatus gydytojos E. Levickos saulės vonių parkas, kurį sudarė du atviri maudymosi baseinai suaugusiems, baseinas vaikams, aerosoliariumai, gimnastikos ir sporto aikštelės, įspūdingas vandentiekio bokštas, kuris šiandien įtrauktas į kultūros vertybių registrą. Vienas lenkiškų to metų lankstinukų skelbė, kad tai vienintelis tokio pobūdžio parkas Lenkijoje. Gydymą judesiu, saule ir oru populiariai galima būtų įvardyti kaip sveikos gyvensenos, gydymo be vaistų propagavimą. Tais laikais tai buvo tiesiog revoliuciniai, tolygūs kaltinimui amoralumu, metodai. 1952 m. Sovietmečiu, vykdant kurorto plėtrą, įsteigta naujo tipo gydymo profilaktinė įstaiga – gydymosios fizinės kultūros parkas. Parko vadovu paskiriamas gydymosios fizinės kultūros pradininkas gydytojas K. Dineika. Tai buvo antrasis parko klestėjimo laikotarpis, kuomet jo plotas buvo išplėstas iki 17 ha. 1960 m. tuometinis miesto vyr. architektas A. Mačiulis suprojektavo ir įrengė gana prašmatnius, iki šiandien išlikusius parko vartus. 1964 m. ant Ratnyčios upelio pastatytos kaskadinės maudyklės bei gydymosios fizinės kultūros dispanseris. Parkas buvo išskirstytas sektoriais – čia buvo moterų, vaikų, vyrų ir sportinių žaidimų sektoriai. Po nepriklausomybės atkūrimo parkas buvo apleistas. Vėliau pradėti parko gaivinimo darbai ir 2015 m. buvo oficialiai atidarytas lankymui. Šiandieninio parko plotas – apie 15 ha., yra istorinio „Saulės tako“, Druskininkų urbanistinės struktūros bei kraštovaizdžio dalis. Parkas turtingas tradicijomis gydyti oru, vandeniu bei saule ir kviečia lankytojus išbandyti atgaivintas unikaliąsias senąsias procedūras: pasivaikščiojimą dozuotais vaikščiojimo takais, maudymąsi kaskadinėse maudyklėse ir pirtyje, mėgavimusi jonoterapija, saule ir ramybe meditacijos ir jogos terasose, pėdų masažu akupresūros baseine, mėgautis. Parkas yra pritaikytas visų amžiaus grupių ir įvairių poreikių asmenims. Jame yra ir specialios supynės, skirtos judėjimo negalią turintiems žmonėms.

Der Park von Karolis Dineika ist eine wichtige Grünanlage der Stadt Druskininkai mit Rekreations- und Behandlungsbestimmung, befindliche in malerischen Steilhängen des schnell fließenden Baches Ratnyčia und mit ziemlich langer und sinnvoller Geschichte. Im Jahr 1924-1935 wurde am Ort des jetzigen K.Dineika Parks, im Kiefernwald wurde ein kleiner privater Park der Sonnenbäder der Ärztin E. Levicka gegründet, er bestand aus zwei offenen Schwimmbäder für Erwachsene, einem Schwimmbad für die Kinder, zwei Aerosolarien, einiger Gym- und Sportplätzen, einiger Pavillons und einem eindrucksvollen Wasserleitungsturm, der heute ins Register der Kulturwerte einbezogen ist. Im Jahr 1952 wurde bei der Erweiterung des Kurorts in Sowjetzeiten eine präventive Behandlungseinrichtung neuen Typs – der Park der heilenden Körperkultur eingerichtet. Zum Leiter der Park wurde der Vorgänger der heilenden Körperkultur – der Arzt Karolis Dineika ernannt. Im Jahr 1964 wurde auf dem Ufer des Baches Ratnyčia Kaskadenbäder und Sanitätsstation der heilenden Körperkultur gebaut. Nach der Wiederherstellung der Unabhängigkeit war der Park vernachlässigt. Später wurde dank der Selbstverwaltung das Territorium des Parks mit darin befindlichen Bauwerken ins Register der Kulturwerte einbezogen und es wurde mit den Arbeiten des Wiederaufbaus des Parks begonnen. Im Jahr 2015 wurde der Park offiziell für Besuche eröffnet. Die Fläche des heutigen Karolis Dineika Parks beträgt ca. 15 ha, er ist ein Teil des historischen „Saulės takas“, der urbanistischen Struktur und Landschaft von Druskininkai. Der Park ist reich an Traditionen der Behandlung mit Luft, Wasser und Sonne und lädt die Besucher ein die wiederbelebten einzigartige alte Prozeduren: den Spaziergang auf dosierten Wanderwegen, das Baden in Kaskadenbädern und in der Sauna, das Genießen der Ionentherapie, die Fußmassage im Akupressur-Schwimmbad auszuprobieren. Die Familien mit den kleinen Kindern dürfen ihre Freizeit beim Fahren auf erneuerten Wegen, beim Spielen auf dem Kinderspielplatz aktiv verbringen.

Karolis Dineika park is an important green area for recreational and therapeutic purposes in Druskininkai. It is located on slopes of the Ratnyčia stream and has a long and meaningful history. In 1924-1935 in the place of the present K. Dineika park, a small private sunbathing park of a physician E. Levicka was created in the pine forest. It consisted of two open swimming pools for adults, a pool for children, two air solariums, several gymnastics and sports grounds, several pavilions, and an impressive plumbing tower. A new type of prophylactic treatment institution, the Therapeutic physical culture park, was established during the development of the resort in 1952 at the Soviet period. Doctor Karolis Dineika, the pioneer of therapeutic physical culture, is appointed the manager of the park. It was the second period of the flourishing of the park, when its area was extended to 17 ha. In 1960, A. Mačiulis, the oldest architect of the town of Druskininkai, designed and installed quite luxurious gates to the park that have survived to this day. Cascading baths and a therapeutic physical culture dispensary were built on slopes of the Ratnyčia stream in 1964. After the restoration of independence, the park was abandoned. Later, thanks to the Municipality, the renewal of the park started. In 2015 the park was officially opened for visitors. Today the area of Karolis Dineika park is about 15 ha and it is a part of the historical 'Path of the sun', the urban structure and landscape of Druskininkai. The park has rich traditions of treatment with air, water, and sun. It invites visitors to experience revived unique ancient procedures: walks on measured hiking trails, swimming in cascading bathing places and a bath, enjoying therapy of ions, sun, and calm on terraces of meditation and yoga, enjoy foot massage in an acupressure pool. Families with children can spend their leisure time actively while riding tracks, playing on playground, do sports in gymnastics and sports grounds and on mechanical equipment path. The park is suitable for people of all ages and various needs. It also includes special swings for people with movement disability.

Парк Каролиса Динейки – главный парк в городе Друскининкай рекреационного и лечебного назначения, расположенный на склонах речки Ратничеле, и имеющее довольно долгую и осмысленную историю. В 1924 – 1935 г. на территории теперешнего парка К. Динейки в сосновом бору был основан небольшой приватный парк врача Э. Левицкой с солнечными ваннами. В нём были два открытых плавательных бассейна для взрослых, бассейн для детей, два аэросолярия, несколько гимнастических и спортивных площадок, несколько павильонов и импозантная водонапорная башня. В 1952 г. во время расширения курорта учреждено профилактическое лечебное заведение нового типа – парк лечебной физической культуры. Руководителем парка назначен родоначальник лечебной физической культуры доктор К. Динейка. В 1960 г. тогдашний главный архитектор города А. Мачюлис спроектировал и установил довольно шикарные, до наших дней сохранившиеся ворота. В 1964 г. на берегу речки Ратничеле были построены каскадные купальни и диспансер лечебной физической культуры. После воссоздания независимости Литвы парк был запущен. В 2015 г. парк был открыт для посетителей. Площадь сегодняшнего парка Каролиса Динейки – около 15 г., является частью исторической «Солнечной тропы», урбанистической структуры и пейзажа Друскининкай. Парк богат традициями лечения с помощью воздуха и солнца и приглашает попробовать уникальные старинные процедуры: прогулку по дозировочным пешеходным тропам, купание в каскадных купальнях и в бане, терапию на йоновой основе, солнце и спокойствие на террасах медитаций и йоги, массаж ступней в бассейне акупрессуры. Семьи с детьми могут активно проводить свободное время, катаясь по дорожкам, играя на игровых площадках, занимаясь спортом на гимнастических и спортивных площадках. В парке находятся специальные качели для людей с ограниченными возможностями.

Druskininkų gydykla

Health Resort Druskininkai
Kureinrichtung in Druskininkai
Друскининкайская лечебница

 Vilniaus al. 11, Druskininkai, Lietuva

 info@gydykla.lt

 +370 3136 0508, +370 6186 4080

 www.akvapark.lt/gydykla/druskininku-gydykla/

 54.022423, 23.975393

 I – VI 8:00 – 20:00, VII 8:00 – 19:00

Daugiau nei prieš 220 metų, 1794 m. didysis Lietuvos kunigaikštis ir Lenkijos karalius Augustas Poniatovskis savo dekretu paskelbė Druskininkus gydomoja vietove. Tačiau pasak istorinių šaltinių, dar iki tol vietiniai gyventojai buvo atradę gydomojo purvo ir mineralinių šaltinių naudą, gydėsi patys ir kvietė atvykti kitus.

Svarbiausias Druskininkų objektas – visus metus veikianti gydykla – pradėta statyti 1954 m., o duris atvėrė 1960 m., joje buvo įrengtos 72 kabinos, skirtos purvo procedūroms atlikti.

Druskininkų gydykla – pagrindinė kurortinio gydymo įstaiga. Ji pastatyta ant mineralinių šaltinių, todėl procedūroms naudojamas mineralinis vanduo į gydyklą patenka tiesiai iš gręžinių (gylis apie 300 m) esančių gydyklos parko teritorijoje, o gydomosios dūrpės kasamos iš karjero, esančio Mašnyčių kaime.

Rekreacinės architektūros pavyzdys iliustruoja sovietų kolonijinės kultūros hibridiškumą – jame derinami imperinio neoklasicizmo elementai su vietos folkloriniais elementais. Šios gydyklos projekto autorius – V. Ulitka. Gydyklos fasade įmontuotos dailininko B. Klovos granito mozaikos „Ratnyčėlė“ ir „Nemunas“.

2003 m. darbą pradėjo rekonstruota gydykla. Buvo suderintos šiuolaikinės technologijos ir šimtmetė kurortologijos patirtis bei tradicijos. Įrengtas visas sveikatingumo kompleksas: modernios 23 purvo, 18 mineralinių vonių, mineralinio vandens baseinas su povandeninėmis srovėmis, garinė pirtis, poilsio kambariai, žiemos sodai, mineralinio vandens biuvetė Gydyklos viduje.

Visos gydomosios procedūros atliekamos naudojant natūralų mineralinį vandenį ir gydomąjį purvą. Druskininkų gydykloje naudojami mineraliniai vandenys priskiriami chloridinių natrinių kalcinių mineralinių vandenų grupei ir pagal mineralizaciją yra mažos, vidutinės, aukštos mineralizacijos ir sūrymai.

Vor mehr als 220 Jahren, im Jahr 1794 hat der Großfürst Litauens und der polnische König Augustinas Poniatovskis mit seinem Dekret Druskininkai zu einer Heilstätte erklärt. Aber laut der historischen Quellen haben die hiesige Bewohner noch bis dahin den Nutzen des Heilschlammes und der mineralischen Quellen erkannt, haben auf diese Art und Weise sich selbständig behandelt und andere eingeladen.

Der Beginn des Baues der Heilstätte Druskininkai – 1954. Der wichtigste Gegenstand von Druskininkai – das ganze Jahr hindurch offene Heilstätte - hat die Tür im Juni 1960 eröffnet, hier wurden 75 Kabinen zur Durchführung der Prozeduren des Heilschlammes eingerichtet. Der Muster der rekreativen Architektur illustriert die Hybridität der kolonialen Sowjetkultur – hier werden Elemente des imperialen Neoklassizismus mit hiesigen volkskundlichen Elementen kombiniert. Der Autor des Projekts dieser Heilstätte – Vsevolodas Ulitka. In der Fassade der Heilstätte sind die Granit-Mosaiken des Künstlers Boleslovas Klova „Ratnyčėlė“ und „Nemunas“ montiert. Im Jahr 2003 wurde die Heilstätte rekonstruiert, sie hat allen Europäischen Standards und Anforderungen entsprochen. Bei der Rekonstruktion wurden alle moderne Technologien und hundertjährige Erfahrung und Traditionen der Kurortlehre vereinbart. Hier wurde der ganze Fitnesskomplex eingerichtet: 23 moderne Heilschlamm-, 18 Mineralbäder, Mineralwasserschwimmbad mit Gegenstromschwimmanlagen, Dampfbad, Ruhebereiche, Wintergärten, Mineralwasserausschank im Innenraum der Heilstätte. Die Heilstätte von Druskininkai ist die wichtigste Behandlungseinrichtung des Kurorts. Die Heilstätte von Druskininkai ist die wichtigste Behandlungseinrichtung des Kurorts. Sie wurde auf den mineralischen Quellen gebaut, deswegen gelangt für die Prozeduren verwendbares Mineralwasser in die Heilstätte direkt aus den Bohrungen (Tiefe – ca. 300 Meter), befindlichen im Territorium des Parks der Heilstätte.

More than 220 years ago, Augustas Poniatovskis, the Grand Duke of Lithuania and the King of Poland, declared Druskininkai a healing area in his decree in 1794. However, according to historical sources, even before that, the locals had found the benefits of healing mud and mineral springs, they healed themselves and invited other people to arrive.

The building of Druskininkai health resorts was started in 1954. The health resort working all year round, opened its doors in June 1960 and was equipped with 72 cabins for treatment procedures with mud. An example of recreational architecture illustrates the hybridity of the Soviet colonial culture as it combines elements of imperial neoclassicism with local folklore elements. The author of this health resort is Vsevolodas Ulitka. Granite mosaics 'Ratnyčėlė' and 'Nemunas' by the artist Boleslovas Klova are installed in the facade of the health resort. A reconstructed health resort, which meets all European standards and requirements, was opened in 2003. The modern technologies and centuries-old experience and traditions of the resort have been harmonized. All wellness complex is equipped with 23 modern dirt baths, 18 mineral baths, mineral water swimming pool with underwater currents, a steam bath, rest rooms, winter gardens, a mineral water refreshment room inside the health resort. Druskininkai health resort is the main treatment institution of the resort. It is built on mineral springs, and mineral water used in the procedures enters the health resort directly from the borehole (about 300 m deep) located in the territory of the park of the health resort, and the healing peat is mined from a quarry located in the village of Mašnyčiai. All therapeutic procedures are performed using natural mineral water and therapeutic mud. Mineral waters used in Druskininkai health resort are attributed to the group of chlorine natrium calcareous mineral waters and are of low, medium, high mineralization and brine according to mineralization level.

Примерно 220 лет назад, в 1794 г. великий литовский князь и польский король Аугустас Понятовскис в своём декрете объявил Друскининкай лечебной местностью. Но в исторических источниках говорится о том, что местные жители ещё до того знали о пользе лечебной грязи и минеральных источников, лечились сами и приглашали других. Друскиникайские лечебницы начали строить в 1954 г. Лечебница, действующая целый год – дверь открыла в июне 1960 г. В ней были 72 кабины для процедур с лечебной грязью. Образец рекреационной архитектуры иллюстрирует гибридность советской колониальной культуры. В ней согласованы элементы империяльного неоклассицизма с местными фольклорными элементами. Автор проекта этой лечебницы – Всеволодас Улитка. В фасаде Лечебницы видим гранитные мозаики Болеслава Кловы «Ратничеле» и «Нямунас». В 2003 г. начала действовать реконструированная лечебница, соответствующая европейским стандартам и требованиям. Были совмещены современные технологии, столетний опыт курортологии и традиции. Оборудован весь оздоровительный комплекс: 23 современные грязевые ванны, 18 минеральных ванн, бассейн минеральной воды с подводными потоками, парная баня, комнаты для отдыха, зимние сады, бювет минеральной воды внутри Лечебницы. Друскининкайская лечебница – основное учреждение курортного лечения. Она построена на минеральных источниках, поэтому минеральная вода, которую употребляют для процедур, приходит прямо из буровых скважин (глубиной около 300 м) на территории парка лечебницы, а лечебный торф добывают в карьере в деревне Машничю. Минеральные воды, употребляемые в Друскиникайской лечебнице, входят в группу хлоридных натриевых кальциевых минеральных вод и по своей минерализации бывают низкой, средней и высокой минерализации и солёная вода.

Leipalingio dvaro sodybos rūmai

Leipalingis Manor house

Der Schloß des Landgutshof Leipalingis

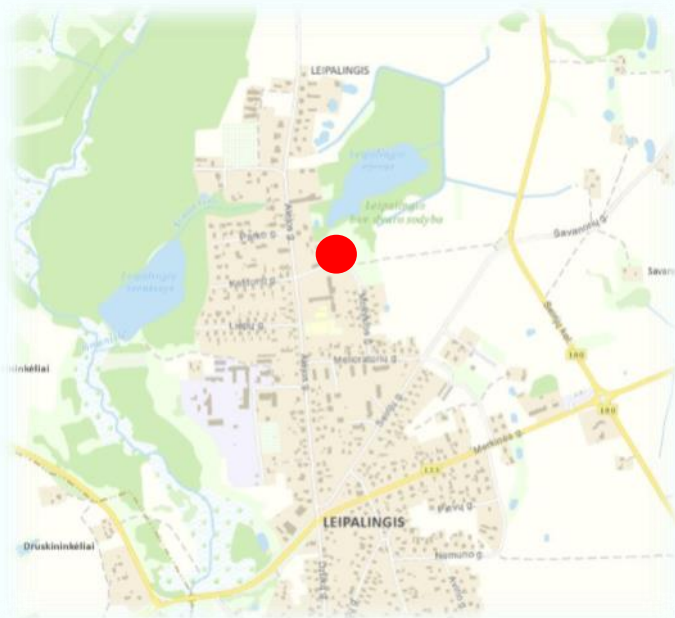
Дворец Лейпалингского поместья

 Alėjos g. 30, Leipalingis, Lietuva

 leipalingis.dvaras@gmail.com

 +370 612 23212

 54.098317, 23.860313

Leipalingio dvaras pirmą kartą rašytiniuose šaltiniuose paminėtas 1503 m., kai LDK kunigaikštis Aleksandras padovanojo Leipalingio dvarą valdininkui J.T.Pliuškovui. Tačiau 1508 m. dvarui likus be šeimininko Žygimantas Senasis jį padovanojo J. Sapiegai. Sapiegų giminė Leipalingį valdė beveik 250 metų. Jie pastatė dvare medinius gyvenamuosius ir ūkinius pastatus, cerkvę – norėjo, kad visi giminės palikuonys po mirties būtų laidojami jos rūsiuose. Deja, cerkvę ir daugumą dvaro statinių sunaikino gaisras. Jų vietoje tik po kurio laiko buvo pastatyti reprezentaciniai rūmai, įrengtas parkas su medžioklės žvėrynu.

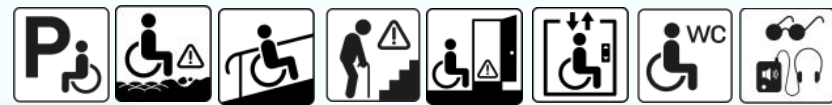
Yra žinoma, kad į šį dvarą ne kartą buvo atvykęs medžioti LDK ir Lenkijos karalius Vladislovas IV. Vėliau dvaras turėjo daugybę savininkų. Jį valdė Masalskiai, Kruševskiai, Balinskiai. Tai kas išliko iki mūsų dienų yra vyskupo I. J. Masalskio sekretoriaus, kanauninko A. Kruševskio užsakymu žymaus architekto M. Knakfuso suprojektuoti dvaro rūmai, kuriuos apie 1903 m. įsigijęs žymus Rusijos pirklys, inžinierius P.Balinskis papildė pristatydamas oranžeriją bei grūdų sandėlį, kasė kanalus, puoselėjo parką, buvo iškastas Simoniškės ežerėlis, padaryti prabangūs tilteliai, altanos. Šiandien čia stovi dvaro pastatai ir klasicistinio stiliaus centriniai rūmai parko fone. Tai viena iš svarbiausių architektūrinių ir istorinių Dzūkijos vertybių. 2015 m. atnaujintame dvare įsikūrė miestelio bendruomenė, biblioteka bei Leipalingio pagrindinės mokyklos Algirdo Volungevičiaus vardo kraštotyros muziejus. Muziejaus įkūrėjas, kraštotyros ekspertas bei mokytojas ekspertas A. Volungevičius ilgą keturiasdešimt metų laikotarpį skyrė pedagoginiam darbui ir kraštotyrai. Tai bene seniausias mokyklos muziejus Lietuvoje, įkurtas 1957 m. Jo ekspoziciją sudaro geologijos ir archeologijos eksponatai, saugomi spaudos draudimo metu Tilžėje leisti spaudiniai, carinės Rusijos, Pirmojo ir Antrojo pasaulinių karų vokiečių bei nepriklausomos Lietuvos piliečių pasi. Ekspozicijoje taip pat yra ir carinės Rusijos bei nepriklausomos Lietuvos numizmatikos eksponatų. Etnografijos skyriuje esantys buities daiktai pasakoja apie Leipalingio apylinkių gyventojų buitį. 2012 m. kraštotyros muziejus buvo pripažintas kaip vienas iš geriausių mokyklinių muziejų respublikoje.

Landgutshof wurde zum ersten Mal in den schriftlichen Quellen im Jahr 1503 erwähnt, als der Großfürst Litauens Aleksandras das Landgutshof dem Beamten J.T.Pliuškovas geschenkt hat. Jedoch als das Gutshof im Jahr 1508 ohne Gutsbesitzer geblieben ist, hat Žygimantas Senasis es an J. Sapiega geschenkt. Die Verwandtschaft Sapiegos hat Leipalingis fast 250 verwaltet. Sie haben im Gutshof hölzerne Wohnhäuser und landwirtschaftliche Gebäude, eine Kirche gebaut – sie wollten, dass alle Nachkommen der Verwandtschaft nach dem Tod in den Kellern bestattet wären. Leider wurden die Kirche und viele Bauwerke des Gutshofs durch den Brand zerstört. An dieser Stelle wurde nur nach einiger Zeit Repräsentationshof gebaut, ein Park mit Jagdgehege. Später hatte der Gutshof viele Besitzer. Er war unter der Herrschaft von Masalskiai, Kruševskiai, Balinskiai. Das, was bis zum heutigen Tag geblieben ist, ist gemäß dem Auftrag des Sekretärs des Bischofs I.J. Masalskis, des Domherrn K. Kruševskis von dem berühmten Architekten M. Knakfuks entworfenen Gutshof, den um ca. 1903 Jahr ein bekannter Händler Russlands gekauft hat, der Ingenieur P. Balinskis hat noch einen Wintergarten und ein Getreidekeller dazu gebaut. Heutzutage stehen hier die Gebäude des Gutshofs und zentraler Palast im klassizistischen Stil im Hintergrund des Parks. Das ist einer der wichtigsten architektonischen und historischen Werte von Dzūkija. Im Jahr 2015 wurde im erneuerten Gutshof die Stadtgemeinde, die Bibliothek und das Museum der Landeskunde von Algirdas Volungevičius der Hauptschule Leipalingis gegründet. Das ist fast das älteste Museum der Schule in Litauen, gegründet im Jahr 1957. Seine Exposition bestehen aus geologischen und archäologischen Exponaten, hier werden Druckereierzeugnisse ausgestellt, die während des Verbots der Presse in Tilžė gedruckt wurden, die Pässe der Bürger der zaristischen Russland, der Deutschen des Ersten und des Zweiten Weltkriegs und der Bürger des unabhängigen Litauens. In der Ausstellung gibt es auch Exponate der zaristischen Russland und der Numismatik des unabhängigen Litauens. Haushaltsartikel in der Abteilung für Ethnografie erzählen über den Haushalt der Bewohner des Kreises Leipalingis.

Leipalingis Manor was first mentioned in written sources in 1503, when the Grand Duke of the Grand Duchy of Lithuania Aleksandras gifted Leipalingis Manor to the official J. T. Pliuškovas. In 1508, when the Manor was left without the owner, Sigismund I the Old gifted the Manor to J. Sapiega. The family of Sapiegai owned the Leipalingis Manor for almost 250 years. They built wooden residential and farm buildings, the Orthodox Church as they wanted all descendants of the family to be buried in the cellars of the church. Unfortunately, most of the buildings of the Manor were destroyed by fire. Only after some time the representative mansion was built and the park with the menagerie for hunting was created. It is known that this Manor was several times visited by the King Vladislav IV. Later the Manor had many other owners. It was owned by Masalskiai, Kruševskiai, Balinskiai. What we can see today is the Manor House designed by the famous architect M. Knakfus under the request of the canon A. Kruševskis, who was the secretary of the bishop I. J. Masalskis. In 1903, P. Balinskis, the famous Russian trader and engineer, bought the Manors House and build the conservatory and cereals storehouse. Today there are Manor buildings and classicist-style central mansion in the park. It is one of the most important architectural and historical assets of Dzūkija. In 2015, the Manor was renovated and now it houses Leipalingis town community, library and A. Volungevičius Local Lore Museum of Leipalingis Lower Secondary School. It is probably the oldest school museum in Lithuania, founded in 1957. Its exposition includes exhibits of geology and archaeology, printed publications published in Tilžė during the press ban, passports of citizens of Czarist Russia, First and Second World Wars Germany and independent Lithuania. The exposition also contains exhibits of numismatics of Czarist Russia and independent Lithuania. The household items in the Ethnographic Department tells us more about the households of residents of Leipalingis region.

Лейпалингское имение впервые в письменных источниках упомянуто в 1503 г., когда князь ВКЛ Александр подарил Лейпалингское имение чиновнику Й. Т. Плюшкову. Но в 1508 г, когда имение осталась без хозяина, Жигимантас Сянасис подарил его Й. Сапере. Род Сапер управлял Лейпалингсом почти 250 лет. В имении они построили деревянные жилые и хозяйственные здания, церковь, чтобы потомков рода хоронили в её подвалах. К сожалению, церковь и многие другие здания уничтожил огонь. Спустя некоторое время, на их месте был построен репрезентативный дворец, разбит парк со зверинцем для охоты. Известно, что король ВКЛ и Польши Владисловс IV не один раз приезжал в это имение на охоту. Позже у имения было множество владельцев. Им управляли Масальскаяй, Крушевскаяй, Балинскаяй. То, что сохранилось до наших дней, это дворец имения, спроектированный известным архитектором М. Кнакфусом по заказу каноника А. Крушевского, секретаря епископа И. Й. Масальскаиса. Дворец примерно в 1903 г. купил известный русский купец, инженер П. Балинский, который пристроил оранжерею и зерновой склад. Сегодня здесь на фоне парка стоят здания имения и классицистический центральный дворец. Это одна из важнейших архитектурных и исторических ценностей Дзукии. В 2015 г. в обновлённом имении поселилось общество городка, библиотека и краеведческий музей имени Альгирдаса Волунгявичюса Лейпалингской основной школы. Это почти старейший музей в Литве, основанный в 1957 г. Его экспозицию составляют геологические и археологические экспонаты, охраняемые печатные издания, выпущенные во времена запрета печати в Тильже, паспорта немецких солдат царской России, Первой и Второй мировых войн, также паспорта граждан независимой Литвы. В экспозиции также находятся экспонаты нумизматики царской России и независимой Литвы. Бытовые вещи, находящиеся в этнографическом отделе, рассказывают о быте населения в Лейпалингских окрестностей.

Veisiejų regioninio parko lankytojų centras

Visitors' Centre of Veisiejai Regional Park
Das Zentrum der Besucher des Regionalparks
Veisiejai
Центр посетителей Вейсейского
регионального парка

Santarvės g. 9, Veisiejai, Lietuva

lankytojucentras@veisiejuparkas.lt

+370 3185 6234, +370 3185 6782

www.veisiejuparkas.lt

54.099975, 23.692804

I – IV 8:00 – 17:00, V 8:00 - 15:45

XV a. Veisiejuose buvo įkurtas karališkasis Veisiejų dvaras, kurį didysis kunigaikštis Aleksandras 1501 m. skyrė valdyti savo vėliavininkui J. Glinskiui. Vėliau Veisiejai tapo Masalskių nuosavybe.

1628 m. A. Masalskis vieną iš jam priklausiusių ežerų Seinų apylinkėse iškeitė į 100 000 plytų ir pradėjo mūrinės pilaitės statybas Veisiejuose. Iš minėtų plytų pastatyti centriniai dviejų aukštų dvaro rūmai. O etmonas V. Masalskis XVIII a. pabaigoje užbaigė U raidės formos reprezentacinius klasicistinės architektūros su vėlyvojo baroko epochos elementais rūmus, pristatydamas du fligelius. Tarpukario laikotarpiu centrinė rūmų dalis ir rytinis fligelis sunyko ir buvo nugriauti. Iki mūsų laikų išliko tik dešinysis, kuris yra senosios Europos kultūros žymes liudijantis buvusio dvaro dalis – vienas seniausių (1743 – 1745 m.) pastatų ne tik Veisiejuose, bet ir apylinkėse. Restauravus išlikusią dvaro dalį, joje įsikūrė Veisiejų regioninio parko lankytojų centras ir parko direkcija. Lankymui pritaikyti dvaro rūšiai, kuriuose išsaugoti autentiški vėlyvojo baroko stiliaus skliautai. Ekspozicijoje pristatomas regioninis parkas: kalvotasis Šlavantų kraštas, Ančios kraštovaizdis, ežeringosios Kapčiamiesčio ir Veisiejų apylinkės, istorinė, gamtinė, kultūrinė ir turistinė informacija. Kadangi Dzūkija nuo seno garsėja svetingais žmonėmis ir tradiciniais amatais, tad austų juostų motyvas lydi lankytoją nuo pat ekspozicijos pradžios iki pabaigos. Šalia krašto kultūrinį savitumą atskleidžiančių elementų sutinkama ir išskirtinė gamtinė vertybė - Europinė medvarlė. Dvaro sodybos fragmentus juosia XVII a. tarp dvaro rūmų ir ežero įkurtas vienas seniausių parkų Lietuvoje, kuris 2007 m. paskelbtas gamtos paveldo objektu. Dabar apie 17,5 ha parke auga maždaug 50 skirtingų rūšių 2 000 medžių. Jame žaliuoja gamtos paminklas – 200 metų senumo Veisiejų uosis. Svarbiausias parko elementas – labai aukštų, ratu sodintų 22 mažalapių liepų ratas. Parko pakraštyje pastatytas paminklas tarptautinės esperanto kalbos kūrėjui Liudvikui Zamenhofui, kuris gyvendamas Veisiejuose ir dirbdamas čia gydytoju, sukūrė esperanto kalbą. Tiltelis per kanalą vadinamas Meilės tilteliu. Šalia parko telkšančiame ežere yra fontanas su šviesos instaliacijomis.

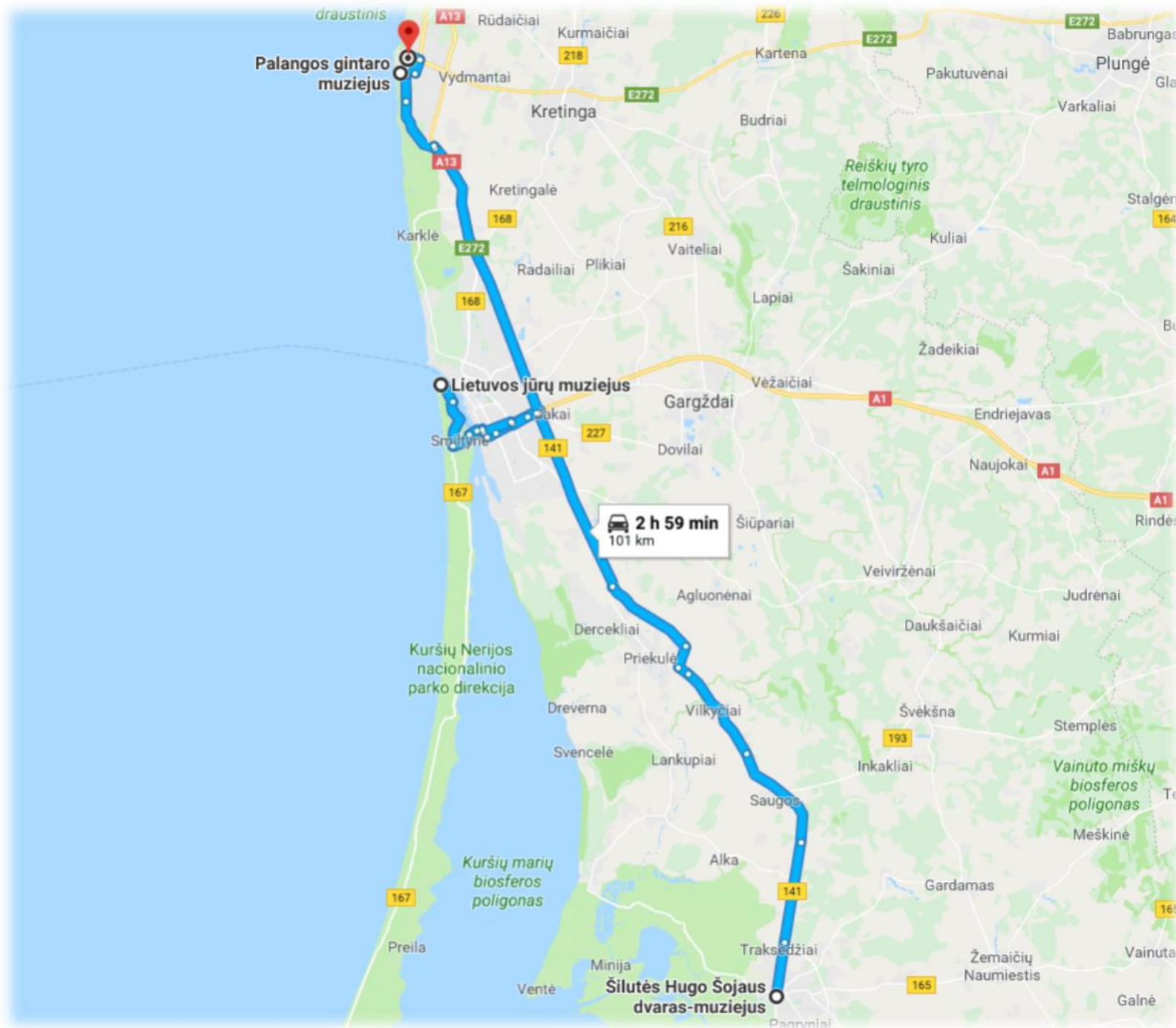

Im XV. Jahrhundert wurde in Veisiejai ein königlicher Gutshof gegründet, dessen Verwaltung der Großfürst Alexandr im Jahr seinem Flaggenbetätigten J. Glinskis anvertraut hat. Später wurden Veisiejai zum Eigentum von Masalskiai. Der V. Masalskis hat Ende des XVIII. Jahrhunderts Repräsentationspalast in Form des Buchstabens U der klassizistischen Architektur mit den Elementen der späteren Barockepoche mit zwei Nebengebäuden gebaut. Bis zum heutigen Tag ist nur das rechte Nebengebäude geblieben, es ist der Teil des ehemaligen Gutshofs, der auf die Anzeichen der alten Europäischen Kultur hindeutet – eines der ältesten Gebäude nicht nur in Veisiejai, sondern auch in angrenzenden Bezirken. Nach der Restauration des erhaltenen Teils des Gutshofs wurde hier das Zentrum der Besucher des Regionalparks Veisiejai und die Direktion des Parks gegründet. Zur Besichtigung wurden die Keller des Gutshofs angepasst, in denen authentische Gewölbe im Stil des späteren Barocks erhalten wurden. In Kellerräumen wurden die Säle der Kammerveranstaltungen und der Ausstellungen eingerichtet. In den Räumen der Ausstellung des Besucherzentrums wird der regionale Park vorgestellt: hügeliges Land Šlavantų, Landschaft Ančios, seereiche Gebiete von Kapčiamiestis und Veisiejai, Information über Geschichte, Natur, Kultur und Tourismus. Und neben den Elementen, die die kulturelle Eigenartigkeit des Landes erschließen, begegnet die Besucher auch außerordentliches Naturreichtum – das Symbol des regionalen Parks von Veisiejai – europäisches Laubfrosch. Die Fragmente des Bauernhofes des Gutshofes sind von einem ältesten Park in Litauen umgeben, der im XVII. Jahrhundert zwischen dem Palast des Gutshofes und dem See eingerichtet und im Jahr 2007 zum Gegenstand des Naturerbes erklärt wurde. Später, als Veisiejai von Oginskiai verwaltet wurden, wurde der Park zu einem Landschaftspark umgeordnet. Hier steht ein grünes Naturdenkmal – die Esche, die schon 200 Jahre alt ist. Das wichtigste Element der Park – ein Kreis aus sehr hohen, im Kreis gepflanzten 22 Winterlinden. Am Rande des Parks wurde ein Denkmal für den Schöpfer der internationalen Esperanto Sprache Liudvikas Zamenhof gebaut, der während seines Lebens in Veisiejai als Arzt die Esperanto Sprache geschaffen hat.

The royal estate of Veisiejai was founded in the fifteenth century and the Grand Duke Aleksandras assigned its control to his flag man J. Glinskis in 1501. Later Veisiejai became the property of Masalskiai family. 1628 Andriejus Masalskis exchanged one of the lakes that he owned near Seinai to 100,000 bricks and started building the stone castle in Veisiejai. The central two-story manor house was built from those bricks. At the end of the 18th century, hetman V. Masalskis added two wings and completed a U-shaped representational manor of classical architecture style with elements of the late Baroque. During the interwar period, the central part of the manor and the eastern wing wrecked and were demolished. Only the right part of the building remained until our times, it bookmarks the signs of old European culture and the remains of the manor (1743-1745), which is one of the oldest buildings not only in Veisiejai but also in the vicinity. The directorate of Veisiejai regional park and Visitors' centre was established after the restauration of the remains of the manor. The basement, which preserved the authentic vaults of the late baroque style, of the manor is adapted for visiting. Basement rooms are equipped with halls for chamber events and exhibition. The visitors' centre expositions present the regional park: the hilly region of Šlavantai, the Ančia landscape, lakes in Kapčiamiestis and Veisiejai vicinities, historical, natural, cultural and tourist information. One of the oldest parks in Lithuania is situated between the manor and the lake and dated from the 17 century surrounds the fragments of the manor house. When the park was created, plants were set in a clear geometric composition. Later, when Veisiejai were under the control of Oginskiai, the park was turned into scenic. The natural monument, the 200 years old Veisiejai ash, grows here. The most important element of the park is a circle of 22 very tall small-leaved linden trees. A monument to Liudvikas Zamenhofas, the creator of the international Esperanto language, who lived and worked as a doctor in Veisiejai and created the Esperanto language here.

В XV в. было основано королевское Вайсейское поместье, которое великий князь Александр в 1501 г. отдал на управление Й. Глинскому. Позже Вайсейяй стали собственностью Масальских. В 1628 г. воевода Литвы А. Масальскис начал в Вайсейяй строить кирпичный дворец. А этмон В. Масальскис в конце XVIII в., пристроив два флигеля, закончил репрезентативный дворец в форме U. В межвоенное время центральная часть дворца и восточный флигель опустошились и были снесены. До наших дней сохранилось только правое, старейшее здание не только в Вайсейяй, но и в окрестностях, которое является частью дворца поместья, свидетельствующей отпечатки старой европейской культуры. После реставрации в оставшейся части поместья поселился центр посетителей регионального парка Вайсейяй и дирекция парка. Для посетителей открыты подвалы поместья с аутентичными сводами в стиле позднего барокко. В помещениях подвала есть залы экспозиций и залы для камерных мероприятий. В центре посетителей представлен региональный парк: холмистый край Шлавантай, пейзаж Анча, озёрные окрестности Капчяместиса и Вайсейяй, историческая, природная, культурная и туристическая информация. Фрагменты усадьбы поместья опоясывает один из старейших парков XVII в. в Литве. Создавая парк, растения садили согласно яркой геометрической композиции. Позже, когда в Вайсейяй правили Огинскаяй, парк перестроили в пейзажный. Теперь в парке, занимающем около 17,5 г. земли, зеленеет природный памятник - Вайсейский ясьень, которому 200 лет. Главнейший элемент парка – круг из 22 очень высоких малолистных лип. На окраине парка стоит памятник создателю международного языка эсперанто Людвикасу Заменгофу, который жил в Вайсейяй, работал здесь врачом и создал язык эсперанто.

Pajūrio regiono maršrutas
Seaside Route

Küstenregion Route
Приморский маршрут

Keliaudami maršrutu aplankysite Šilalėje, Klaipėdoje bei Palangoje įsikūrusius 4 kultūros paveldo objektus. Kelionę pradėkite Šilalėje, aplankydami Hugo Šojaus dvarą - muziejų, kurio istorija prasideda XIX a. pabaigoje. Dabar dvare įsikūręs turizmo informacijos centras, įrengta dvaro dailės kūrinių ekspozicija, eksponuojami patys vertingiausi Hugo Šojaus kolekcijos eksponatai. Atvykus į Klaipėdą būtinai aplankykite vieną įspūdingiausių muziejų Lietuvoje - Jūrų muziejų. Neabejotinai liksite sužavėti akvariume įrengtu įspūdingu, perregimu 18 m. ilgio akrilo tuneliu, leidžiančiu pažinti jūros povandeninį pasaulį. Į Muziejų, esantį Smiltynėje, galima patekti tik keltu iš Senosios arba Naujosios perkėlos Klaipėdoje. Palangos gintaro muziejus, kuriame iš viso yra virš 30 tūkst. eksponatų, jums pasiūlys vieną gausiausių pasaulyje gintaro inkliuzų ir unikumų kolekciją. Muziejus įsikūręs buvusiuose grafo Felikso Tiškevičiaus neorenesansinio stiliaus dvaro rūmuose. Rūmus supa bene gražiausias parkas Lietuvoje. Pėsčiomis per 15 min. pasieksite kitą kultūros paveldo objektą, kurorto simbolį – Kurhauzą. Kurhauzo istorijos pradžia taip pat siejama su grafų Tiškevičių dinastija, kai maždaug 1877 m. dabartinių Vytauto ir J. Basanavičiaus gatvių kampe grafas Tiškevičius pastatė erdvų restoraną, kuris netrukus buvo išplėstas bei čia įkurtas pirmasis kurorto viešbutis. Šiandieną restauruota Kurhauzo salė tai profesionalaus scenos meno erdvė. Čia pasirodo klasikinio žanro žymiausi Lietuvos ir pasaulio atlikėjai, skamba kamerinė, chorinė, džiazo ir liaudies muzika.

When traveling on a recommended route, you will visit 4 cultural heritage sites, located in Šilalė, Klaipėda and Palanga. Start your trip in Šilalė and visit Hugas Šojus Manor - a museum, whose story begins at the end of the 19 century. Now the museum has a tourist information centre, exhibits of manor art works, exhibits of the most valuable exhibits of Hugas Šojus collection. When you arrive to Klaipėda, be sure to visit one of the most impressive museums in Lithuania - the Sea Museum. Undoubtedly the impressive aquarium, which has over 18 metres long acrylic tunnel that enables you to know the underwater world of the sea, will fascinate you. The museum is in Smiltynė and is accessible only by ferry from the Old or New ferry passing in Klaipėda. Palanga Amber Museum, which has over 30 thousand exhibits, will offer you one of the world's largest collection of amber inclusions and unique items. The museum is in the neo-renaissance manor house, which former belonged to Count Feliksas Tiškevičius. The manor house is surrounded by probably the most beautiful park in Lithuania. After walking for 15 minutes, you will reach another cultural heritage site, the symbol of the resort - Kurhaus. If you are interested, you will find that the beginning of its history is also related to the dynasty of Count Tiškevičius. In about 1877, Count Tiškevičius built a spacious restaurant, which was soon expanded, and the first resort hotel was established there. Today, the renovated Kurhaus Hall is the space for professional scene art.

Bei der Reise auf dieser Strecke besuchen Sie die für Alle zugänglichen 4 Objekte des Kulturerbes in Šilalė, Klaipėda und Palanga. Beginnen Sie ihre Reise in Šilalė, besuchen Sie den Hof von Hugo Šojus - Museum, dessen Geschichte am Ende XIX. Jh beginnt. Jetzt gibt es im Museum das Zentrum der Touristeninformation, die Exposition der Kunstwerke des Hofes, es werden die wertvollsten Expositionsgegenstände der Sammlung von Hugo Šojus exponiert. Nach der Ankunft in Klaipėda besuchen Sie unbedingt ein der eindrucksvollsten Museen in Litauen – Meeresmuseum. Zweifellos werden Sie von eindrucksvollem klarem 18 m Acryltunnel in Aquarium fasziniert werden, der die Unterwasserwelt des Meeres erkennen lässt. Ins Museum in Smiltynė können Sie nur mit der Fähre aus der Alten oder Neuen Überfahrt Klaipėda geraten. Bernsteinmuseum Palanga, wo es mehr als 30 Tausend Exponate gibt, bietet für Sie eine der größten in der Welt Sammlungen der Einschlüsse und Unikums. Das Museum befindet sich in ehemaligem Schloss des Hofes vom Graf Feliksas Tiškevičius im Neorenaissancstil. Um Schloss herum befindet sich der schönste Park in Litauen. Zu Fuß erreichen Sie in 15 Minuten das andere Objekt des Kulturerbes - das Kurortsymbol Kurhaus. Wenn Sie sich dafür interessieren, erfahren Sie, dass der Anfang der Geschichte auch mit der Dynastie vom Graf Tiškevičius verbunden ist – etwa 1877 hat Graf Tiškevičius an der Ecke der heutigen Vytauto und J. Basanavičiaus Straßen das geräumige Restaurant gebaut, das in kurzer Zeit verbreitert wurde und dort das erste Kurorthotel gegründet wurde.

Во время путешествия, Вы посетите четыре объекта культурного наследия, расположившихся в Шяуляй, Клайпеде и Паланге. Путешествие начните в Шилале, с посещения поместья-музея Хугаса Шоюса, история которого уходит своими корнями в конец 19-го века. Сейчас в музее находится туристический информационный центр, оборудована экспозиция художественных произведений искусства, экспонируются самые ценные экспонаты коллекции Хугаса Шоюса. По приезде в Клайпеду, следует посетить один из самых впечатляющих музеев в Литве – Морской музей. Вне всяких сомнений, у Вас вызовет искреннее восхищение оборудованный акриловый прозрачный туннель длиной 18 м, позволяющий познакомиться с морским подводным миром. В Музей, расположенный на Смилтыне, можно попасть только на пароме со Старой или Новой переправы, расположенной в Клайпеде. Янтарный музей Паланги, в котором содержится свыше 30 тыс. экспонатов, предлагает Вашему вниманию одну из самых многочисленных в мире коллекций янтарных инклюзов и уникамов. Музей расположился в бывшем имении поместья графа Феликса Тышкевича, выполненном в стиле «неоренессанс». Имение окружено одним из красивейших парков в Литве. Пешком за 15 минут Вы дойдете до символа курорта – Курхауса. Начало истории Курхауса также связано с династией графов Тышкевичей, когда примерно в 1877 г. граф Тышкевич построил просторный ресторан, который через некоторое время был расширен и здесь был оборудована первая гостиница курорта.

Šilutės Hugo Šojaus muziejus

Šilutė Hugo Scheu Museum

Šilutė Hugo Scheu Museum

Музей Хьюго Шоя в Шилуте

Lietuvinkų g. 4, Šilutė, Lietuva

info@silutesmuziejus.lt

+370 65751909, +370 65751909

www.silutesmuziejus.lt

55.340907, 21.460034

II- V 10:00 – 18:00, VI 10:00 – 16:45

Šilutės (Šilokarčemos) valstybinis dvaras buvo įkurtas 1721 m. Prūsijoje vykdytų administracinių reformų metu. Dvaro kompleksą sudaro 12 pastatų ir parkas. Septynmečio karo metu Šilutės dvaras rusų buvęs sudegintas ir vėl iš naujo atstatydintas. 1819 m. dvaro šeimininkas F. V. Radkė pradėjo statyti naujus dvaro rūmus, išlikusius iki šių dienų. Šilutės Hugo Šojaus dvaro, kaip muziejaus istorija prasidėjo, kai 1889 m. Šilokarčemos senąjį dvarą nupirko iš Klaipėdos kilęs dvarininkas Hugo Šojus (Hugo Scheu). Po 1896 m. gaisro, kuris sunaikino beveik visus dvaro ūkinius pastatus, senųjų vietoje buvo pastatyti nauji, o dvaro kiemas, apsaugant nuo upės potvynių, paaukštintas apie metrą ir išgrįstas akmeniniu grindiniu. 1906–1907 m. dvaro sodyba iš dalies rekonstruota: pristatytas rizalitas, medinė veranda ir antras flygelio aukštas, prie dvaro įrengtas parkas. H. Šojus matydamas, kaip greitai dėl pramonės revoliucijos XIX a. nyksta tradicijos ir verslai, savo rūmų dviejuose kambariuose pradėjo kaupti Klaipėdos krašto etnografinę medžiagą, rinko tautosaką, buvo sukaupia etnografinių baldų, rūbų, dokumentų, spaudinių, žemėlapių kolekcija, daug senų lietuviškų rūbų bei audinių pavyzdžių. Tai buvo pirmasis muziejus Klaipėdos krašte. II-ojo pasaulinio karo metais dvaras ir dvaro muziejus labai nukentėjo nuo čia apsistojusios Raudonosios armijos. 1948 m. dvaro pastatai buvo perduoti sodininkystės ir bitininkystės mokyklai, o muziejus perkeltas į buvusi gyvenamąjį namą miesto centre. 2005 m. į atrestauruotą Hugo Šojaus dvarą persikėlė Šilutės muziejus, kuriam 2015 m. suteiktas Šilutės Hugo Šojaus muziejaus vardas. Šiuo metu dvaro pastatų komplekse yra ne tik muziejus, bet ir turizmo informacijos centras, restauracijos ir edukacijos centras, kur įkurtos restauracijos dirbtuvės, veikia edukacijos klasė, muziejaus vidaus biblioteka-archyvas. Dvare įsikūrusiame muziejuje saugoma ir eksponuojama: archeologijos radiniai, dailės kūriniai, indai, baldai, gyvūnijos, liaudies meno, etnografijos, fotografijos ir atvirukai, žvejybos įrankiai, dvarininkų iš užsienio šalių parsivežti suvenyrai. Rūmų fojė atidengtos išlikusios jugendo stiliaus, o antro aukšto salėje – romantinės kompozicijos freskos. Freskų salė jau tapo santuokų registravimo, kitokių iškilmių vieta.

Im Jahr 1721 wurde in Šilutė ein staatlicher Gutshof gegründet. Das ist ein Gebäude mit unkomplizierten Formen der Zeiten des späten Nach der Reorganisation des Regierungssystems des preußischen Staates im Jahr 1808-1818 wurde der Gutshof von der Familie Radkiai erworben. Die Wiedergeburt und die Entfaltung des Gutshofes begannen im Jahr 1889, als der Gutsbesitzer Hugo Scheu den Gutshof erworben hat. Er war ein sehr bekannter Mann aus dem Kreis Memel, der sehr aktiv im wirtschaftlichen und kulturellen Bereich von Ostpreußen auftrat. H. Scheu sah, dass die Traditionen und Unternehmen nach der industriellen Revolution sehr schnell verschwanden. Deshalb hat er in zwei Zimmern seines Gutshofes die ethnographische Sammlung und Folklore des Memellandes gesammelt. Im Museum des Gutshofes gab es für die ostpreußische Ethnographie viele interessante Möbel, Kleidung, Dokumente, verschiedene Veröffentlichungen und Kartensammlungen. Es wurde besonders viel von alten litauischen Kleidungs- und Stoffmustern gesammelt. Das war das erste Museum im Memelland. Das Museum stand nur der Intelligenz und Wissenschaftlern zur Verfügung. Der Gutshof und das Museum des Gutshofs wurden stark von der Roten Armee beschädigt. Im 1948 wurden die Gebäude des Gutshofs an die Schule des Gartenbaues und der Bienenzucht übergeben, und das Museum wurde in das ehemalige Wohnhaus im Stadtzentrum versetzt. Im 2005 wurde in den restaurierten Gutshof von Hugo Scheu das Museum von Šilutė versetzt. Diesen Namen hat er mehr als zwei Jahrzehnte getragen. Nur am 2015 wurde ihm der Name Šilutė Hugo Scheu Museum verliehen. Zur Zeit gibt es im Komplex der Gebäude des Gutshofs ein Museum, ein Tourismus-Info-Zentrum, ein Zentrum für Restauration und Edukation, wo Restaurations-Werkstätte eingerichtet wurden, in den Werkstätten sind Textil-, Metall- und Papierrestauratoren tätig, hier gibt es auch eine Edukationsklasse. Im Schloss gibt es auch innere Bibliothek-Archiv, Exposition der Kunstwerke des Gutshofs.

In 1721, was established Šilutė state manor. The estate complex consists of 12 buildings and a park. During the Seven Years' War, the Šilutė Manor house was burned down and rebuilt again. In 1819, the owner of the manor, F. V. Radka, began to build new manor palaces that have survived to this day. The revival and prosperity of the manor and the history of Šilutė Hugo Scheu Museum began in 1889, when it was bought by Hugo Scheu. In 1906-1907 the estate was partially reconstructed and was build a rusillite, wooden verandah, second floor of the flygel, arranged a park around the manor house. H. Scheu was one of the best-known people, revealed itself in the East Prussian economic and crafts. Seeing how quickly the cultural heritage and traditions disappear due to the industrial revolution of the 19th century, Hugo Scheu started collecting ethnographic material and folklore of Klaipėda region in two rooms of the manor house. The manor museum contained the collection of ethnographic furniture, clothes, documents, prints and maps. There were many examples of old Lithuanian clothes and textile. It was the first museum in Klaipėda region. The manor and the manor museum were severely damaged due to the Red Army who was staying there. In August 1948, the manor buildings were transferred to the school of horticulture and apiculture, while the museum was moved into a former residential house in the centre of the city. In 2005, the Šilutė Museum was moved to the renovated Hugo's manor, which in 2015 was renamed Šilute Hugo Scheu Museum. Currently, the manor complex houses a museum, a tourist information center, a restoration and education center, where restoration workshops were established, a class of education, an internal library -archive of the museum. The manor house also has renovated frescoes hall. Exposition of the museum consists of: archaeological finds, works of art, dishes, furniture, animals, folk art, ethnography, clothes, documents, prints and maps, photographs and postcards, fishing gear, souvenirs from foreign countries.

В 1721 году в Шилуте основано государственное поместье. После реорганизации государственной системы управления Пруссии с 1808 по 1818 год поместье приобрела семья Радкяй. Возрождение и процветание поместья началось в 1889 году, когда его приобрёл помещик Хьюго Шой. Он был один из известных людей Клайпедского края, активно участвующего в экономической и культурной деятельности Восточной Пруссии. Предпосылкой к созданию музея в поместье явилось угасание традиций и ремесел, связанных с промышленной революцией 19 века. Экспозиции музея разместились в двух комнатах поместья: здесь были представлены исторические документы, печатные издания, коллекция карт, этнографическая мебель, традиционные одежды жителей Малой Литвы. Х. Шой на протяжении всей своей жизни собирал этнографический материал и фольклор Клайпедского края. Это был первый музей в Клайпедском крае. Поместье и музей потерпели, когда здесь остановилась Красная армия. В 1948 г. здания поместья были переданы школе по садоводству и пчеловодству, а музей перенесли в бывший жилой дом в центре города. В 2005 г. музей переселился в отреставрированное поместье Хьюго Шойя и в 2015 г. музею предоставили имя Хьюго Шойя. В настоящее время в зданиях поместья находится музей, центр информации о туризме, реставрационный и эдукационный центр, где есть реставрационная мастерская, в которой трудятся реставраторы текстильных, металлических и бумажных изделий, также действует эдукационный класс, проводятся занятия по эдукации для детей и взрослых. Во дворце есть внутренняя библиотека музея, экспозиция художественных произведений поместья. В отреставрированном главном здании поместья имеется зал с фреской.

Lietuvos jūrų muziejus

Lithuanian Sea Museum

Litaisches Meeresmuseum

Литовский морской музей

 Smiltynės g. 3, Klaipėda, Lietuva

 aptarnavimas@muziejus.lt

 +370 4649 0751; +370 6983 7299

 www.muziejus.lt

 55.716788, 21.099759

 01.02-01.31 V-VII 10:30 – 16:30

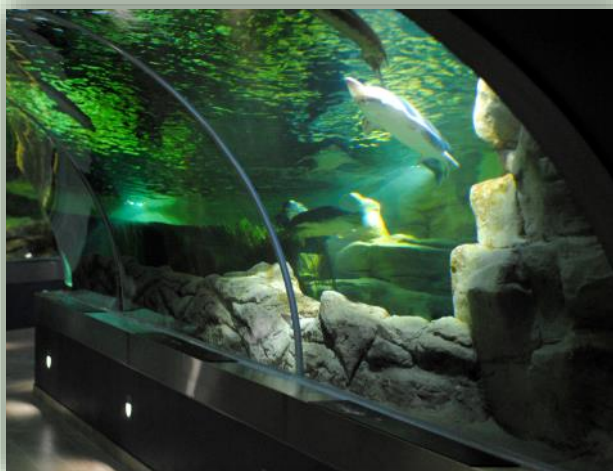
02.01-03.31 V-VII 10:30 - 17:00

04.01-05.31 III – VII 10:30 – 17:00

06.01-08.31 II – VII 10:30 – 18:30

09.01-09.30 III – VII 10:30 – 17:00

10.01-12.31 V – VII 10:30 – 16:30

Lietuvos Jūrų muziejus yra įsikūręs šiauriausiam Kuršių nerijos taške – Kopgalyje, kur baigiasi 98 kilometrų ilgio Kuršių nerijos pusiasalis. Kopgalyje XIX a. buvo pastatyta gynybinė pajūrio tvirtovė – Nerijos fortas. 1864 m. jį pradėjo statyti Prūsijos karalystės kariai, o statybas 1871 m. baigė jau Vokietijos imperija. 1897–1939 m. statinys buvo perduotas uostui, jame gyveno civiliai. Antro pasaulinio karo metu, fortas buvo susprogdintas, o 1976–1978 m. restauruotas. Tai vienintelis išlikęs toks XIX a. antros pusės Prūsijos karinio paveldo objektas Lietuvoje. 1979 m. Nerijos fortas buvo pritaikytas muziejaus poreikiams ir užima apie 13 ha plotą. Iš viso Jūrų muziejaus rinkiniuose saugoma daugiau nei 88 tūkst. eksponatų. Muziejaus rinkiniuose yra ir geologijos, archeologijos, etnografijos, numizmatikos, kartografijos, laivų technikos, raštijos, filatelijos eksponatų, kurie atspindi Lietuvos, kaip jūrinės valstybės, laivybos istoriją bei jūros gamtos įvairovę. Lauko baseinuose prie centrinio reduto, akvariumo pastato įkurdinti pingvinai, Baltijos ruoniai, Šiaurės jūrų liūtai. Plaukiojančius po vandeniu gyvūnus galima stebėti per didžiulius iliuminatorius. Poternose ir kazematuose po tvirtovės pylimais įrengta Lietuvos laivybos istorijos ekspozicija, ant pylimų, buvusiose pabūklų aikštelėse, eksponuojama senovinių ir šiuolaikinių inkarų kolekcija. Didžiausias rinkinys – jūrų gamtos preparatai: moliuskų kriauklės, koralai, vėžiagyviai, dygiaodžiai, jūrų paukščiai, žuvis ir žinduoliai. Laivybos istorijos ekspozicijos keturiose po pylimais esančiose salėse eksponuojami laivų modeliai, archeologiniai radiniai, dokumentinė medžiaga, pasakojanti Lietuvos laivybos istoriją. Daugialypėse ekspozicijose naudojamos naujausios technologijos ir būdai informacijai perteikti. Po 3 metus vykusios rekonstrukcijos muziejaus akvariume įrengtas akrilo tunelis. Nors tik 18 metrų ilgio, bet labai įspūdingas. Tai vienas pagrindinių atsinaujinusio akvariumo traukos taškų, leidžiantis pažinti jūros povandeninį pasaulį – virš lankytojų galvų plaukioja eršketai, kurie į Klaipėdą atvežti prieš 15 metų iš Volgos žiočių ir dabar siekia beveik 2 metrų ilgį. Dvidešimt keturiuose akvariumuose pristatomos keturios ekosistemos: gėlavandenė, Baltijos jūros, Šiaurės jūros ir tropinių jūrų, kuriose yra 100 šiltųjų vandens ir 60 gėlavandenių žuvų ir bestuburių rūšių. Bene spalvingiausia ekspozicija koralinių rifų ir tropinių zonų akvariumuose.

Meeresmuseum Litauens hat sich in dem nördlichsten Punkt der Kurischen Nehrung-Kopgalis niedergelassen, hier endet 98 km lange Halbinsel der Kurischen Nehrung und eröffnet sich das Tor des Klaipeda - Hafens. In der zweiten Hälfte des XIX Jahrhunderts wurde in Kopgalis eine Schutzfestung – Nehrungsfort gebaut, der im zweiten Weltkrieg fast ganz zerstört wurde. Im Jahr 1979 wurde der Nehrungsfort wieder aufgebaut und an die Bedürfnisse des Museums angepasst. Hier wurden Aquarien mit den Süßwasserfischen Litauens, Fische der Ostsee und tropischen Meeren, Exposition der präparierten Meeresfauna eingerichtet. Ab 2014 wurden das Aquarium des Meeresmuseums und andere Expositionen im Nehrungsfort für Rekonstruktion geschlossen. Nach der Erneuerung im Aquarium wurde auch Acryl – Tunnel eröffnet. Er ist zwar nur 18 Meter lang, aber sehr eindrucksvoll. Das ist einer der wichtigsten Anziehungspunkte des erneuerten Aquariums, der die Möglichkeit verleiht die Welt des Unterwassers des Meers kennenzulernen – über den Köpfen der Besucher schwimmen lange bekannte Störe, die vor 15 Jahren nach Klaipeda aus Volga-Einmündung gebracht wurden und jetzt fast 2 Meter lang sind. In vierundzwanzig Aquarien, von denen das größte 50 T Kapazität beträgt, werden vier Ökosystemen vorgestellt: Süßwasserfischen, Fische der Ostsee, des Nordmeeres und der tropischen Meere. Nur seltene Aquarien können auf solchen Reichtum stolz sein. Insgesamt werden in den Sammlungen des Meeresmuseums mehr als 88 Tausend Exponate aufbewahrt. Die größte Sammlung sind die Naturpräparate des Meeres: Weichtier-Schalen, Koralle, Krebstiere, Stachelhäuter, Meeresvogel, Fische und Säugetiere. Die Sammlungen des Museums enthalten Exponate aus dem Bereich der Geologie, Archäologie, Ethnographie, Numismatik, Kartographie, Schiffstechnik, Schrifttum, Philatelie. Im Museum werden Museums-Schätze die Vielfalt Litauens, als des Meeresstaates, der Geschichte der Navigation und der Meeresnatur wiederspiegelt.

The Lithuanian Sea Museum is located at the northernmost point of the Curonian Spit - Kopgalis, where the 98-kilometer-long Curonian Spit Peninsula ends and Klaipėda Seaport begins. In the second half of the 19th century, the defence fortress of the seaside named Nerija Fort was built in Kopgalis, which was almost destroyed during the Second World War. In 1979, the Nerija Fort was rebuilt and adapted to the needs of the museum. Museum occupies the area of approximately 13 ha. Outdoor pools for penguins, Baltic grey seals and Steller sea lions were equipped next to the central redoubt. The exposition of the history of navigation of Lithuania is housed in the posterns and casemates under the ramparts; while the collection of ancient and modern anchors is displayed on ramparts, earlier served for gun emplacements. Four years expositions in Nerija Fort were closed for the reconstruction. The building of the Aquarium has not changed since its opening in 1979. After the renovation the Aquarium now has an acrylic tunnel. Although it is only 18-metre-long, it is one of the main attraction points of the renewed Aquarium allowing you to become familiar with the underwater world - sturgeons, who were brought to Klaipėda from the mouths of Volga 15 years ago and now are almost 2-metre-long, are swimming above the visitors. Four ecosystems: freshwater, the Baltic Sea, the North Sea and tropical seas, can be seen in twenty-four aquariums, the largest of which has the capacity of 50 tons. In total, the Sea Museum contains more than 88 thousand exhibits. The largest collection is the one of the marine nature: mollusc shells, corals, crustaceans, echinoderms, sea birds, fish and mammals. What is more, collections of the Museum contain a variety of geological, archaeological, ethnographic, numismatic, cartographic, technical, writing and philatelic exhibits. The museum collects, preserves, investigates, restores and popularizes museum values which reflect the history of shipping and variety of nature of the sea. Newest technologies and other ways to convey information are used in multiple expositions.

Морской музей Литвы расположен в самой северной точке Куршской косы – в Копгалисе, где заканчивается полуостров Куршская коса длиной 98 километров и открываются ворота Клайпедского морского порта. Во второй половине XIX века в Копгалисе, была построена оборонительная крепость побережья - форт Нерис, который был почти разрушен во время Второй мировой войны. В 1979 г. Форт Нерис был отстроен заново и адаптирован к потребностям музея. Оборудованы аквариумы для пресноводных рыб Литвы, Балтийского и тропических морей, также экспозиция морской природы. Три года музей и другие экспозиции на форте были закрыты на реконструкцию. После обновления в аквариуме установлен акриловый тоннель. Его длина 18 метров. Это основная точка обновлённого аквариума, помогающая почувствовать подводный мир моря – над головами посетителей плавают осётры, которых 15 лет назад привезли в Клайпеду из устья Волги, и длина их сегодня почти 2 метра. В двадцати четырёх аквариумах, представлены четыре экосистемы: пресноводная, Балтийского моря, Северного моря и тропических морей. Таким обилием похвастаться может не каждый аквариум. Всего в собрании Морского музея хранится более 88 тысяч экспонатов. Самый большой набор – препараты морской природы: раковины моллюсков, кораллы, ракообразные, иглокожие, морские птицы, рыбы, млекопитающие. В собрании музея хранятся геологические, археологические, этнографические, нумизматические, картографические экспонаты, также экспонаты судоходной техники, письменности, филателии, которые отражают историю судоходства Литвы, как морского государства, а также разнообразие морской природы. В мультимедийных экспозициях используются самые современные технологии и способы передачи информации.

Palangos gintaro muziejus

Palanga amber museum

Das Bernsteinmuseum in Palanga

Палангский музей янтаря

Vytauto g. 17, Palanga, Lietuva

gintaro.muziejus@ldm.lt

+370 4605 3501, +370 4603 0314

http://www.pgm.lt/Gintaro_muziejus/turinys.htm

55.906850, 21.056025

06.01-08.31 II-VI 10:00-20:00, VII 10:00-19:00
09.01-05.30 II-VI 11:00-17:00, VII 11:00-16:00

Grafų Tiškevičių rezidencija - Palangos dvaras su ištaisingais rūmais, kuriuose įsikūręs Gintaro muziejus, pastatyti 1897 m. pagal vokiečių architekto F. H. Schwechteno projektą. Vokietijos archyvuose surasti dokumentai rodo, kad šie rūmai anuo metu buvo gana modernūs ir aprūpinti naujais techniniais įrenginiais: čia veikė kanalizacija, vamzdžiais buvo tiekiamas karštas ir šaltas vanduo, veikė centrinis šildymas, prie virtuvės – liftas. Rūmai stipriai nukentėjo Pasaulinių karų bei pokario metais. Vėliau, 1957 m. restauravus rūmus, čia keletą metų veikė Lietuvos dailininkų sąjungos kūrybos namai, o nuo 1963 m. rūmuose įsikūrė Lietuvos dailės muziejaus padalinys Palangos gintaro muziejus. Šiandien rūmų fasadus puošia išlikę Tiškevičių laikais padaryti kartušai su Tiškevičių ir Koržbok-Lončių herbais, bareljefinės dekoracijos. Rūmų viduje yra autentiškas marmuro židinytis ir veidrodis židinio salėje, didžiojo holo veidrodiniai langai, rūmų laiptų turėklai, keliose salėse – rokoko stiliaus lipdiniai ir nemažai kitų architektūrinių detalių. Vieša muziejaus ekspozicija apima 15 kambarių su eksponatais. Laikinoji ekspozicija yra saugoma koplyčioje šalia muziejaus. Dvarų kultūrai pristatyti skirtas visas pirmas pastato aukštas. Apie grafų Tiškevičių gyvenimą šiuose rūmuose liudija atvertos penkios salės: Didysis, dar Raudonuoju vadinamas salonas, Grafienės buduaras, Mėlynoji svetainė, Grafo kabinetas bei Mažoji svetainė – grafo priimamasis. Salėse atkurta aristokratų rezidencijos aplinka, eksponuojami XVIII – XX a. didikų rūmų interjerų kūriniai iš išsaugotų grafų Tiškevičių, kitų Lietuvos didikų rūmų bei privačių kolekcijų. Unikali gintarų ekspozicija įkomponuota antrame rūmų aukšte, kuri išsamiai pasakoja apie gintaro susidarymo istoriją, gintaro paplitimą pasaulyje, morfologiją. Čia rodomi fosilinių sėklų, randamų kitose pasaulio šalyse, pavyzdžiai. Eksponuojama unikali inkluzų kolekcija. Taip pat pasakojama apie XIX–XX a. gintaro dirbinius, tarpukario Lietuvos gintaro apdirbimo cechus ir meistrus. Nuolatinėje ekspozicijoje lankytojai gali nemokamai pasinaudoti muziejaus planšetiniais kompiuteriais, kuriuose įdiegtas audiogidas lietuvių, anglų, vokiečių, prancūzų, lenkų, rusų kalbomis bei videogidas lietuvių gestų kalba. Rūmus supa bene gražiausias parkas Lietuvoje, grafų Tiškevičių užsakymu sukurtas pagal pasaulinio garso prancūzų kraštovaizdžio architekto Eduardo Fransua André projektą.

Das Bernsteinmuseum von Palanga ist die Unterabteilung des Kunstmuseums Litauens Litauens, in dem der Bernstein, Erzeugnisse aus Bernstein ausgestellt werden und Information zu diesen Themen vermittelt wird. Das Museum wurde am 1963 im Zentrum des Parks des ehemaligen Palastes von Graf Felikšas Tiškevičius gegründet. Der Palast wurde im Jahr 1897 in Übereinstimmung mit dem Projekt des deutschen Architekten F. Schwechten gebaut. Die öffentliche Exposition des Museums umfasst 15 Zimmer mit Exponaten. Die Räumlichkeiten des Palastes im Erdgeschoss begeistern die Besucher mit erneuerten historischen Innenausstattungen des Palastes, die über das Leben von Grafen Tiškevičiai in diesem Palast erzählen. Den Besuchern, sie sich über die Geschichte von Palanga und Grafen Tiškevičiai interessieren, werden authentisch eingerichtete Räume vorgestellt. In diesen Repräsentationssälen des Palastes wurde die Umgebung der Residenz von Aristokraten wiederhergestellt, in der die Werke der Innenausstattung des Palastes der Edlen aus dem XVIII–XX Jh., die in der Kollektion von Grafen Tiškevičiai im Kunstmuseum Litauens, in anderen Palästen der Edlen Litauens und in privaten Kollektionen aufbewahrt wurden, ausgestellt werden. Im ersten Stockwerk wird die einzigartige Ausstellung von Bernstein vorgestellt, hier werden die Besucher mit der Entstehung des Bernsteins, mit den Arten des Handels, mit der Gewinnung, Bearbeitung des Bernsteins bekannt gemacht. Die Exposition erzählt ausführlich über die Geschichte der Entstehung des Bernsteins, über die Verbreitung des Bernsteins auf der Welt, über seine Morphologie (äußeren und inneren Aufbau). Hier werden die Muster von fossilem Harz, die in anderen Weltländern gefunden werden, gezeigt. Hier wird eine einzigartige Inklusion - Kollektion ausgestellt. Ebenfalls wird über Bernsteinerzeugnisse aus dem XIX-XX Jahrhundert, über Meister und Werkstätte der Bearbeitung des Bernsteins aus Zwischenkriegszeiten Litauens. Die Besucher haben die Möglichkeit kostenlos Tablet – Computer mit eingeführtem Audioführer auf Deutsch und mit Videoführer auf Litauischen Gebärdensprache zu benutzen.

Palanga Amber Museum – is a branch of the Lithuanian Art Museum, exhibiting amber. The museum was established in 1963, in the former palace of the Count Felikšas Tiškevičius. The palace was built in 1897, according to the project of German architect F. Schwechten. Museum containing one of the most abundant collections of amber inclusions and pieces in the world has about thirty thousand exhibits in total. The public exposition of the museum takes up 15 rooms with exhibits. The exposition provides detailed information about the formation of amber, its practical application and morphology. Visitors are able to see the examples of fossil resins, found in various parts of the world, as well as the unique collection of inclusions. What is more, the visitors can learn more about the amber pieces of the 19-20th centuries as well as Lithuanian amber processing workshops and masters, which were well-known during the interwar period. Visitors interested in Palanga and the history of Tiškevičiai family may visit and admire authentic spaces: Hall, Events Hall, Red Salon, Grand Salon, Countess Parlour, Blue Salon, Parlour of the Young Count, Small Salon. Surroundings of the residence of aristocrats are recreated in these representative halls of the palace where art pieces from the 18th -19th century from the interiors of manors of the nobility from the collections of Counts Tiškevičiai, other Lithuanian noblemen as well as private collections. Unique amber display enriched with archaeological exhibits and renewed inclusion collection is presented on the first floor. Visitors can look at the brand new amber morphology exhibition. The Museum contains the reconstructions of the lost Stone Age amber pieces restored according to the drawings. While visiting the permanent exhibition, people can use the museum's tablet computers free of charge. Tablet computers have an installed audio guide in Lithuanian, English, German, French, Polish and Russian as well as a video guide in the Lithuanian sign language. Various concerts and other cultural events are organized in the museum's building.

Граф Феликс Тышкевич в конце XIX в. начал строить новый презентационный дворец в Паланге. Проект дворца создал германский архитектор Ф. Г. Швехтен. Дворец был обеспечен новейшими техническими устройствами: работала канализация, дом снабжался горячей и холодной водой по водопроводным трубам, работало центральное отопление, был лифт около кухни. Дворец сильно пострадал во время войн в XX в. В 1957 г. дворец был реставрирован и элементы совокупности усадьбы сохранились до сих пор. В 1963 г. во дворце начало действовать подразделение Палангского Музея янтаря при Литовском художественном музее. На первом этаже музея можно ознакомиться с аутентичной обстановкой интерьеров дворцов графов Тышкевичей и других литовских дворян XVIII – XIX в. В основном экспонируется мебель. Большую часть экспонируемых здесь ковров, мебели, произведений малой пластики, картин XX в. музейеведы нашли в разоренных дворцах, реставрировали и сохранили их. В экспозиция второго этажа выставлено более чем 5 тысяч экспонатов: различные морфологические формы янтаря, собрана одна из самых больших с научной точки зрения ценных коллекций инклюзов в мире, образцы изделий янтаря времён каменного и бронзового веков, которые являются археологическим материалом с захоронений побережья, можно ознакомиться и с изделиями XIX–XX вв. из Палангских мастерских янтаря, представляется и оборудование, которое использовали для обработки янтаря в конце XIX в. Значительное место занимают произведения искусства янтарных мастеров и профессиональных художников XX в. В постоянной экспозиции посетители могут бесплатно воспользоваться планшетным компьютером, в котором внедрён аудиогид на литовском и на русском языках, также видеогид на жестовом языке. В помещении музея бывают разные концерты, другие культурные мероприятия.

Palangos Kurhauzo salė

Palanga kurhaus
Kurhaus in Palanga
Палангский Курха

 Grafų Tiškevičių al. 1, Palanga, Lietuva

 kurhauzosale@pkjc.lt

 +370 4603 1216

 www.pkjc.lt/WEB/index.php/kurhauzo-sale

 55.91606, 21.064674

 Administracija I-V 8:00 – 17:00, (salė dirba renginių metu); administration I-V 8:00 – 17:00, (The hall is open during the events); Administration I-V 8:00 - 17:00, (Halle arbeitet während Veranstaltungen); администрация I-V 8:00 – 17:00, (работает во время мероприятий)

Kurhauzo – kurorto simbolio – istorijos pradžia siejama su grafų Tiškevičių dinastija. Dar XIX amžiaus viduryje kurdindami Palangos kurortą grafai Grafas J. Tiškevičius pagal ano meto Europoje vyravusią tradiciją, maždaug 1877 m. pastatė erdvų restoraną, kuris netrukus buvo išplėstas bei čia įkurtas pirmasis kurorto viešbutis. Kurhauzas tapo populiaria ir mėgiama poilsiautojų susibūrimo vieta, nes čia veikė ne tik restoranas, bet ir skaitykla, buvo įrengta biliardo, kitų žaidimų salė. Šiame pastate taip pat vykdavo šokiai, buvo rengiami spektakliai, koncertai. Taip Kurhauzas tapo besikuriančio kurorto širdimi. Kurhauzo pirmajame aukšte veikė informacinis biuras, buvo renkama kurorto rinkliava. 1910 m. prie Kurhauzo buvo iškastas 230 m gylio artezinis šulinys, kuris aprūpino kurortą geresniu geriamuoju vandeniu.

Palangos kurhauzas tapo prestižiniu kurorto visuomeninio gyvenimo centru ir juo išliko iki pat Antrojo Pasaulinio karo. 1932 m. praplėsta pastato didžioji salė galėjo talpinti daugiau kaip šešis šimtus žmonių. Be jokios abejonės, kurorto pramogų anгарas turėjo išsiskirti savo architektūra. Akį traukė tuo metu kiek neįprastos laužytos formos penkiakampio mezonino frontonas, grakščia ornamentika puošti prieangiai, balkonai, ištaiginga promenada ir kt. Kurhauzo statybas inicijavęs, grafas Juozas Tiškevičius pastatą pavertė istorizmo ir moderno stiliaus pilaite, supama parko (Tiškevičių sodo) ir liepų alėjos.

XX a. pirmajame dešimtmetyje prie mūrinio pastato, vakarinėje pusėje, buvo pristatyta medinė kurhauzo dalis ir atvira rotunda, užstatytas antrasis aukštas. Deja, trapesnės medžiagos priestatai iki šių dienų neišliko. Palangos simbolis sudegė 2002 m., jo restauracija pradėta 2012 m. Per metus atstatyta mūrinės Kurhauzo dalis, pagal išlikusią medžiagą atkurti autentiški Kurhauzo lipdiniai, paklotas ąžuolinis parketas, sienas papuošė tapetai – tokie, kokie dabino Kurhauzą ir grafų Tiškevičių laikais. Didžiąją Kurhauzą salę papuošė XVIII a. pabaigos sietynas.

Šiandieną Kurhauzo salė tai profesionalaus scenos meno erdvė. Čia pasirodo klasikinio žanro žymiausi Lietuvos ir pasaulio atlikėjai. Čia skamba kamerinė, chorinė, džiazo ir liaudies muzika. Prieš ir po koncertų ir atlikėjai, ir klausytojai žavisi autentiškai atkurta salės

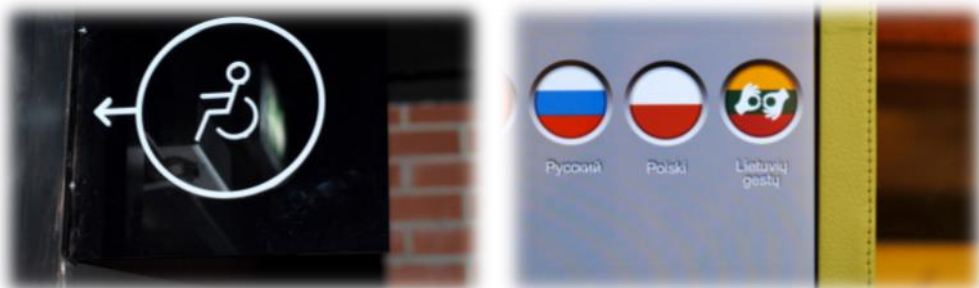

Der Beginn der Geschichte des Kurorts – des Kurhauses wird mit der Dynastie von Grafen Tiškevičiai verbunden. Noch in der Mitte des XIX Jahrhunderts haben die Gräfe Tiškevičiai bei der Gründung des Kurorts begriffen, dass das kleine Städtchen für die Gäste, die zur Wiederherstellung ihrer physischen und geistigen Kräfte kommen, viel mehr als nur Übernachtungs-, Behandlungsdienstleistungen oder Vergnügungsdienstleistungen an der Ostsee anzubieten hat und kann. Der Graf J. Tiškevičius hat nach der in Europa vorherrschenden ehemaligen Tradition ca. im Jahr 1877 ein geräumiges Restaurant gebaut, das gleich erweitert wurde, hier wurde dann das erste Hotel des Kurorts eingerichtet. So wurde das Kurhaus zu einem populären und beliebigen Ort der Urlauber, da hier nicht nur ein Restaurant, sondern auch ein Lesesaal für sie eingerichtet wurden, ausserdem wurde auch ein Billardsaal und ein Saal für andere Spiele eingerichtet. In diesem Gebäude wurden auch Tänze, Theaterstücke, Konzerte organisiert. So wurde das Kurhaus zum Herz des aufstrebenden Kurorts. Im Jahr 1910 wurde in der Nähe des Kurhauses ein artesischer Brunnen ausgegraben, seine Tiefe betrug 230 m, durch ihn wurde der Kurort mit dem besseren Trinkwasser versorgt. Im Jahr 1932 erweiterter grosser Saal des Gebäudes hatte mehr als 600 Sitzplätze. Ohne Zweifel zeichnete sich der Hangar der Vergnügungen des Kurorts durch seine Architektur aus. Anziehend auf die Besucher waren zu der Zeit ein Mezzanin-Giebel in etwas aussergewöhnlicher gebrochener Form, mit eleganter Ornamentik dekorierte Eingänge, Balkons, prachtvolle Promenaden etc. Das Symbol von Palanga ist im Jahr 2002 abgebrannt, im Jahr 2012 wurde seine Restauration begonnen. Innerhalb eines Jahres wurde der Mauerteil des Kurhauses gebaut, aus dem erhaltenen Material wurden authentische Formteile von Kurhaus wiederhergestellt, ein Parkett aus Eiche gelegt, die Wände wurden mit Tapeten dekoriert – genau mit solchen, welche in den Zeiten von Grafen Tiškevičiai im Kurhaus waren. Der große Kurhaus-Saal wurde mit einem Kronleuchter aus dem Ende des XVIII Jh. geschmückt.

The first hotel and restaurant called Kurhaus was an attraction in the center of Palanga for more than one hundred years. The beginning of the Kurhaus history is associated with earls Tiškevičiai. In the middle of the 19 century, when Counts Tiškevičiai were establishing Palanga resort, they understood that the town could and should offer much more than accommodation and treatment services or pleasures of the seaside to people who intended to restore their physical and spiritual strength. The big restaurant and the first resort hotel were opened by J. Tiškevičius in the 19th century. It was called Kurhaus following the traditions of the neighboring countries. Following the traditions which prevailed in Europe at that time, there was not only a restaurant, but a reading-room, billiard and game rooms established in Kurhaus hotel. This building hosted dances, plays and concerts. In 1910, an artesian well of 230 m in depth was dug near Kurhaus and it provided better quality drinking water to the resort. In 1932, the extended great hall of the building could seat more than 600 people. Undoubtedly, the entertainment hangar of the resort stood out for its architecture. People were fascinated by a rather unusual pediment of the mezzanine in the broken pentagon shape, porches and balconies decorated with graceful ornaments, luxurious promenade and other elements. Palanga Kurhaus became the prestigious centre of the social life in the resort and remained like this until the Second World War. After the war the building became the property of the town and was used for its purposes. In Kurhaus every year were a lot of events, performances and concerts. In 2002 Kurhaus has been destroyed by fire. After reconstruction Kurhaus now is opened and ready for new concerts and performances. Today Kurhaus hall is the professional performing arts scene. Technical possibilities of the scene allow to organize mono plays. Before and after the concerts the performers and the audience have an opportunity to admire the authentically restored hall and its exceptional acoustics.

Начало истории Курхауза – символа курорта – связывается с династией графов Тышкевичей. Ещё в середине XIX века, создавая курорт Паланга Тышкевичай осознали, что город для тех, кто приехал восстановить физические и духовные силы, может предложить гораздо больше чем ночлег, лечение и проведение времени у моря. Граф Й. Тышкевич, согласно традиции, которая царил в те времена в Европе, около 1877 г. построил просторный ресторан, который вскоре был расширен, и здесь возникла первая гостиница на курорте. Курхауз стал популярным и любимым местом сбора отдыхающих, поскольку здесь был не только ресторан, но и читальня, были оборудованы бильярдный, другие игровые залы. В этом здании также устраивали танцы, проходили спектакли, концерты. Так Курхауз стал сердцем создающегося курорта. В 1910 г. рядом с Курхаузом выкопали артезианский колодец глубиной в 230 м., который обеспечивал курорт питьевой водой лучшего качества. Большой зал, расширенный в 1935 г., мог вместить более 600 человек. Без сомнений, ангар развлечений в курорте отличался своей архитектурой. Глаз притягивал фронтон пятиугольного мезонина, в те времена несколько необычной ломающейся формы, грациозными узорами украшенные прихожие, балконы. Курхауз в Паланге стал престижным центром общественной жизни курорта и остался таким до Второй мировой войны. Курхауз сгорел 2002 г., его реставрация начата в 2012 г. За год восстановлена часть кирпичного здания, по сохранившимся материалам восстановлена аутентичная лепнина, уложен дубовый паркет, стены украсили обои – такие, какие были и во времена графов Тышкевичей. Большой зал Курхауза украсила люстра конца 18 в. Сегодня зал Курхауза это пространство искусства профессиональной сцены. До и после концертов и исполнители, и зрители восхищаются аутентично воссозданным залом, поражаются исключительной акустике зала.

LEIDINĮ PARENGĖ

LIETUVOS ŽMONIŲ SU NEGALIA SĄJUNGA

GĖLIŲ G. 7. LT-01137 VILNIUS

TEL. +370 52691308

EL. P. LZNS@NEGALIA.LT

WWW.NEGALIA.LT

WWW.BESLENKSCIU.LT

Kuriame gerovę
Lietuvai kartu!

2014–2020 metų
Europos Sąjungos
fondų investicijų
veiksmų programa

